

İGD 1. BÜYÜK KONGRESİ GENÇLİĞİN FORUMU OLACAKTIR



ilerici YURTSEVER gençlik

yıl: 3
10 Mayıs 1978
500 kr.

56

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

**daha güçlü
daha yığınsal
İGD için
ileri !**

HAYDİ 1 MAYIS 1979'A





ölümlerinin 6. yıldönümünde
üç yurtsever genci anıyoruz





Üç yurtsever genç; Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan'ın idam edilmesinin üzerinden 5 yıl geçti. Bu 5 yıl içerisinde Türkiye'de derelerden çok sular aktı. İdam fermanını imzalayanlar, cuntacı generaller, Ali Elverdi gibi sıkıyönetim yargıçları tekelci sermayenin kuruluşlarına yüksek aylıkla yönetim kurulu üyeleri seçildiler. Kimileri kontenjandan milletvekili oldular. İdam kararını kimin adına, kimlerin hizmetinde verdiklerini gösterdiler.

O günlerin, yeni 12 Martların özlemini çeken güçler günümüzde de yok değil. Faşist tehlike üsteliyor. Faşist saldırılar tırmanış içinde. Ne var ki, 12 Mart sıkıyönetim faşizminden, 6 Mayıs 1972'den buyana ilerici yurtsever güçler cephesinde de çok şeyler değişti. Barış, bağımsızlık, demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm rüzgarı daha güçlü esiyor bugün. Savaşımın örgütlülük niteliği yükseliyor. Kendiliğinden, grupsal çıkışların yeri ne yığınsal çıkışlar egemen oluyor. İşçi sınıfı öncülüğünü savaşımın içinde, eylem alanlarında dosta düşmana gösteriyor.

İşçi sınıfının harekete ağırlığını koyduğu yeni aşamada geçmişin **«öncü kim olacak?»** tartışmaları ilgi çekmez oluyor. İşçi sınıfının savaşımında temel halka, belirleyici güç olduğuna inanmayan «öncü savaş»çılar bile bu mesnetsiz görüşlerini daha usturuplu, daha hinoğlu hince savunmak durumunda kalıyorlar. Sözde bile olsa işçi sınıfının yönetici, yönlendirici gücünü kabul etmiş görünüyorlar. İşçi sınıfının Türkiye olaylarına ağırlığını koyması diğer toplumsal kesimlerle birlikte gençliği de derinden etkiliyor. İlerici yurtsever gençlik hareketi gelişip güçleniyor. Gerek nicelik, gerek nitelik olarak biteviye zenginleşiyor.

Her yönüyle köklü bir anti-emperyalist geleneğe, zengin bir deney birikimine sahip olan ilerici gençlik hareketi bugünlere kolay gelmemiştir. Bu savaşta emekçi halkımızın yiğit oğulları Tütüncü Abbaslar, Hasan Tahsinler, Turan Emeksizler, Taylanlar, Vedatlar, Denizler, Yusuflar, Hüseyinler, Barışlar, Avniler şehit verilmiştir.

Kolay yürümemiştir gençlik hareketi. Bir yandan ABD emperyalizminin, NATO'cuların, yerli işbirlikçilerinin, Demirellerin, Türkeşlerin ve bunların faşist komandolarının terörüne; diğer yandan her soydan ve boydan bozguncuların gençlik hareketini parçalama, işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın ulusal bağımsızlık ve demokrasi savaşımından ayırma girişimlerine karşı savaşagelmiştir.

Özellikle 1961 Anayasa'sının kabul edilmesinden sonra ülkemizde keskinleşen sınıf savaşımı yıllarında bu süreç derinleşmiştir.

AP iktidarları döneminde işçilere ve emekçilere, ilerici - demokratik güçlere karşı baskı ve terör alabildiğine uygulanmıştır. Her türlü gericilik desteklenmiş, kamplar açılarak faşist komandolar yetiştirilmiştir. Türkeş ve çevresindeki faşist güruh, AP iktidarları döneminde elde ettiği olanaklarla bugünkü durumuna gelmiştir. Bunlar belgeleriyle ortadadır.

İşbirlikçi egemen güçlerin 1960'lı yılların sonuna doğru baskıyı ve terörü yoğunlaştırmalarının nedenleri açıktır. Ülkemizde bunalım derinleşiyor. Egemen burjuvazi bunalımın sonuçlarını, işsizliği, pahalılığı halk yığınlarına dayatıyor. İşçiler, emekçiler, gençler, ilerici - demokratik güçler egemen güçlerin bu dayatmasına, baskı ve sömürü politikasına karşı duruyorlar. Ülkeyi boydan boya kaplayan demokratik yığın hareketleri gelişiyor. İşçi sınıfımız bu savaşta başı çekiyor. Grevlerle, genel direnişlerle demokratik hak ve özgürlüklerin elde edilmesi için savaşıyor. Köylüler, demokratik bir toprak reformu için işgallere girişiyor. Öğretmenler, memurlar, grevli - toplu sözleşmeli sendikal haklar için çıkışlar yapıyor. Bütün bunlar, Amerikan köleliğine, NATO'culuğa karşı ulusal bağımsızlık istemleriyle birleştiriliyor. Kısacası, ülkemizde anti - emperyalist devrim süreci derinleşiyor.

Gençlik bu sürecin dışında kalmıyor. Okullarda, işyerlerinde, kentte - kırda demokratik hak ve özgürlükler için, ulusal bağımsızlık için kitlesel çıkışlar düzenliyor. ABD emperyalizmine, NATO'ya, 6. Filo'ya karşı yapılan gösteriler, temel üretim kaynaklarının devletleştirilmesi için örgütlenen kampanyalar, özel okulların devletleştirilmesi için yapılan yürüyüşler, akademik - demokratik haklar için düzenlenen eylemlerin içinde gençliğin aldığı etkin rol, gerçekleştirdiği bağımsız kitlesel çıkışlar, gençliğin anti - emperyalist devrim sürecindeki yerini doğruluyor. Burjuva sözcüleri bu eylemleri inkar edemiyor ama gerçekleri tersyüz göstermeye çalışıyor. Bu eylemlerin «önceleri masum istekler» biçiminde başladığını, daha sonraları «dışardan kışkırtıldığı»nı söylüyor. Kimileri de «1968 Fransız öğrenci hareketi»nden sonra başladığını ileri sürüyor. Türkiye'de gençlik hareketi işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın savaşımından ayrı değildir, onunla bağlıdır. Üstelik «1968 Fransız öğrenci hareketi»nden önce de yaygın ve yoğun bir gençlik hareketi ülkemizin dört bir yanını kaplamıştı. Tüm bunlar, gençliğin ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımının ayrılmaz bir parçasını oluşturduğunu gösteriyor. Burjuvazi propagandacılar boyuna gerçekleri tersyüz ediyor. Gerçekler saklanamaz!



MDD BOZGUNCULARI GENÇLİK HAREKETİNİ SAPTIRIYOR

Türkiye'de ulusal bağımsızlık ve demokrasi savaşımının yükseldiği yıllarda MDD bozguncularının piyasaya sürülmesi raslantı olarak kabul edilemez. **«Likidatörler - bozguncular, sınıf savaşının keskinleştiği, ulusal bağımsızlık direnişinin ilerleme gösterdiği, azılı gerici çevreler, sömürücü egemen sınıflar, halk düşmanı hükümetler açık baskı ve teröre geçtikleri dönemlerde ortaya çıkmaktadırlar.» (S. Üstüngel, Likidatör - Bozguncu Akımlarla Savaş, Ürün - Nisan - 46)**

Uluslararası devrimci harekette kullanılan «Milli Demokratik Devrim - MDD» teriminin özünü boşaltarak kullanan bu likidatör - bozguncular, böylelikle kendilerini «devrimci» göstererek yığınlar arasında tutunmaya çalıştılar. Anti - marksist, anti - leninist görüşlerini özellikle gençlik yığınları arasında yaymaya başladılar. Mao'nun anti - leninist kitapları bu dönemde piyasaya sürüldü. MDD'ci bozguncular küçük burjuva milliyetçisi görüşlerine Mao'nun yazılarını temel yaptılar. Böylelikle maoculuğun, bugün karşı - devrimci konumda bulunan bu akımın Türkiye'de yayılması için ellerinden geleni yaptılar. Anti - sovyetizmi, anti - komünizmi maoculuk adı altında semirttiler. Diğer yandan gençliği serüvenlere ittiler. Bilimsel sosyalizmin literatüründeki terimleri kullanarak gençliği şaşırttılar. Bilimsel sosyalizmin temel yapıtları yerine, goşizmi savunan kitapları ortalığa saldılar. Gençlik yığınları arasında işçi sınıfımızın örgütlü savaşımına, onun şanlı tarihine inançsızlığı yaygınlaştırdılar. Bugün bazı kesimlerce savunulan **«57 yıllık revizyonist hareket»** tezi taa buralara kadar dayanıyor.

«Gençlik içerisinde bir yandan bilimsel sosyalizme doğru olumlu bir gelişim doğarken, öte yandan gençliğin diğer kesimlerinde 'cuntacı' devrim anlayışı ile 'Fokocu' devrim anlayışı birleşiyor, kaynaşıyordu. Aynı çevre içinde, bir yanda 'Atatürk geliyor' öte yanda 'Bir, iki, üç... Daha fazla Vietnam' sloganlarının yanyana yeralması, aynı gençlere tekrarlanması bir raslantı değildi. Bir gelişimin sonucuydu. Özde milliyetçi düşüncelerin üzerine genel devrimci düşüncelerin oturmasıydı. Ne var ki MDD'cilik adıyla boy veren apaçık bir sapma, içinde olumsuz düşünceleri de taşıyan bu yapının bilimsel sosyalizme doğru gelişimini ciddi olarak engelleyici bir rol oynadı. Görev gördü. MDD'cilik bu gelişim içindeki olumsuz öğeleri öne çıkardı. İşçi sınıfını reddederek milliyetçi yanları körükledi. 'Harekette bereket vardır' gibi sloganlarla da küçük burjuva anarşizmini. Nitekim daha sonra boy veren Maoizm ve Goşizm bu kökten türedi; ve onun kanatları altında gelişti.» (Gençlik ve İdeoloji Savaşımı - II, İYG, Sayı 16)

İşte Deniz, Yusuf ve Hüseyin, gençlik hareketinin bu koşullarında yetiştiler. Kararlılıkları ve cesaretleri ile ön plana çıktılar. Gençliğin bütün eylemleri içerisinde yeralıp, etkin rol aldılar. ABD emperyalizmine, NATO'culuğa, baskı ve sömürü-

başyazı

1 MAYIS 78 VE GENÇLİK

1 Mayıs 1978, yüzbinlerce işçinin, emekçinin, aydının, kadının, gencin katıldığı görkemli bir gösteriyle kutlandı.

Gerici - faşist güçlerin, maocu provokatörlerin tehditlerine, yalan ve dolanlarına, kara çalmalarına rağmen yüzbinler 1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanı'na aktı. Burjuvazinin, gerici güçlerin, maocu provokatörlerin günlerce önceden yılgınlık tohumları ekme çabalarına, tehditlerine rağmen 1 Mayıs Alanı'nda toplanan yüzbinler savaş bayrağını düşmana inat daha da yükselttiler.

Egemen güçler, faşistler ve maocular 1977 1 Mayıs'ındaki kanlı katliamlarından sonra 1978 1 Mayıs'ının sönük geçmesi için ellerinden ne geldiyse yaptılar. Bu yolla 1 Mayıs'a katılımı azaltmak istediler. Ama bu çabaları sökmedi. Oyunları tutmadı. 1 Mayıs Alanı'nda toplanan yüzbinlerin savaşım kararlılığı suratlarında patladı.

Türkiye işçi sınıfının tunç bileği şanlı 1 Mayıs geleneğini bütün görkemi ile bir kez daha yaşattı. Düşmanın sağlı, sollu saldırılarına pabuç bırakmadı.

1 Mayıs gösterisi sınıf ve kitle sendikacılığının, işçi sınıfını nasıl etkilediğini de gösterdi. Tunç - Şide ikilisinin ihanetine rağmen Türk - İş üyesi işçiler DİSK üyesi işçilerle omuz omuza, kol kola 1 Mayıs Alanı'na coşku içinde giriyorlardı. Köylüler işçi - köylü bağlaşıklığını güçlendirmek için sel olup akıyorlardı köylerden 1 Mayıs Alanı'na. Teknik elemanlar, öğretmenler, doktorlar, avukatlar, öğrenciler, gençler, kadınlar 1 Mayıs'ta işçi sınıfının sel yatağında buluşuyordu.

1 Mayıs 1978, ulusal demokratik güçlerin cephe ve eylem birliğinin savaş alanlarında örüldüğü, halkımızın ana istemlerinin haykırıldığı büyük bir gün oldu. Emperyalizme ve faşizme, NATO'ya, Cento'ya, ikili kölelik anlaşmalarına karşı ulusal bağımsızlıktan, demokrasiden, barış ve sosyalizmden yana olan ilericilerin, yurtseverlerin, demokratların, komünistlerin, sosyalistlerin eylem birliği yolunda ileri bir adım atıldı 1 Mayıs 1978'de.

1 Mayıs'ta haykırılan belgiler 1 Mayıs gösterisinin anti - emperyalist, anti - faşist kitle gösterileri içindeki özel yerini belirlemiştir. Doğrudan politik özü olan böylesine görkemli bir eylemde yüzbinler; işçi sınıfımızın belgilerini yorulmaksızın haykırmışlardır. Yüzbinlerin haykırdığı bu belgiler 1 Mayıs anti - emperyalist gösterisinin içeriği ile de tam bir uyum içinde olmuştur.

1 Mayıs 1978, işçi - gençlik dayanışmasının son yıllarda en güzel örneklerinin sergilendiği bir gün olmuştur. 1 Mayıs 1976 ve 1977 gösterilerinde, DGM direnişlerinde, Demokratik Hak ve Özgürlükler mitinglerinde, metalurji işçilerinin yiğit direnişlerinde grev çadırlarında, «Faşizme İhtar» genel direnişinde örülen bu dayanışma, 1 Mayıs 78'de iyice pekişmiştir. İşçiler, emekçiler ve gençler aynı ortak belgileri aynı inanç ve kararlılıkla haykırmışlardır. «İşçi - gençlik elele, Ulusal Demokratik Cephe'de» belgisi 1 Mayıs'a anlam veren belgilerden başlıcası olmuştur.

Gerici - faşist güçleri, maocu provokasyon yuvalarını korkuya düşüren, 1 Mayıs'a karşı kudurmuşçasına saldırıya geçmesine sevkeden 1 Mayıs'ın tarihsel anlamıdır. Kökleşen, kitleselleşen 1 Mayıs geleneğidir. Onlar korkadursunlar, biz ilerici yurtsever gençler şimdiden 1 Mayıs 1979'un heyecanı ile dolup taşıyoruz. 1 Mayıs 1979'da işçi sınıfımızla, emekçi halkımızla, ilerici - demokratik güçlerle omuz omuza olmak için şimdiden hazırlıklara başladık. Ana belgimiz, «HAYDİ 1 MAYIS 79'A»!...

ye karşı savaştılar. Ancak, MDD'ciliğin sapkın rüzgarı, henüz bilimsel sosyalizmle tam anlamıyla donanmamış olan bu üç yurtsevери de, işçi sınıfının yolu dışındaki savaşım biçimlerine yöneltti. İşçi sınıfımız her zaman olduğu gibi gençliğe yol gösterdi. Ancak burjuvazinin ve bozguncuların yarattığı tozdan - buluttan gözgözü görmüyordu. Şu sözler, işçi sınıfımızın ne kadar haklı olduğunu bugün bir kez daha doğrulamaktadır! **«Devrimcilik varolan koşulları hesaba katmadan, ille de silaha sarılmak değildir. Yakın geçmişimiz, 12 Mart darbesi ve sıkıyönetim faşizmi göstermiştir ki, bu gibi zamansız silaha ve zora dayanan eylemler, serüvencilik, karşı - devrimcilerin, büyük burjuvazinin, işçi sınıfına ve bütün devrimci güçlere karşı faşist bir terör uygulamasına yol açmıştır. Devrimcilik, toplumsal gelişmenin her aşamasında politik, sosyal koşulları hesaplamak, kuvvetler dengesini göz önünde tutmak, sınıf savaşının ulaştığı aşamayı iyi değerlendirmek, gerek işçi sınıfının, gerekse burjuvazinin ve emperyalizmin güçlerini, olanaklarını hesaplamak ve bu koşullarda toplumu ileriye götürecek bir taktik ve strateji çizmek ve onu uygulamaktır. Bu yöntemin zamana, zemine göre zora dayanan ve dayanmayan nitelikleri olmayabilir. Devrimci bir hedefe ulaşan her yöntem devrimcidir.»**

Denizler, Yusuflar, Hüseyinler yanlış bir yola saplandılar. **Ama onların amaçları her zaman için ABD emperyalizmini, NATO'yu, üsleri defetmek, ikili kölelik anlaşmalarını yırtmak, baskı ve sömürü çarkını kırmak olarak kalmıştır.** MDD bozguncuları, serüvencilikten maoculuğa savrulan gruplar bu gerçeği örtbas etmeye çalışıyorlar. MDD bozguncuları, serüvenciliğe ittikleri bu yurtseverlere sahip çıkmaya çalışıyorlar. Fakat gençlik yığınları bu bozguncuların sahtekâr yüzlerini gün geçtikçe daha iyi görüyor.

MAOCULAR, DENİZLERİN «MİRAS»INA SAHİBİZ DERKEN, ONLARIN ANTİ - EMPERYALİST, ANTİ - FAŞİST ÖZLERİNİ BOŞALTMAKTADIRLAR

MDD bozguncularının dışında, faşizmden maoculuğa sürüklenen gruplarda Denizlerin «mirası»na sahip çıkmak için adeta yarışa çıkmışlardır. Ancak bunların bu «miras»tan ne anladığı ve hangi amaçlara malzeme olarak kullandığı şu sözlerde iyice görülmektedir :

«.... Bu 6 Mayıs'ta acımızı kuvvete dönüştürerek, faşizme ve sosyal faşizme, emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı saflarımızı daha da sıklaştıralım» (Halkın Kurtuluşu)

Şimdi bir de «mirası»na sahip çıkan göründükleri Deniz Gezmiş'in idam sehpasında son nefesini verirken söyledikleri sözlere kulak verelim: **«Yaşasın Türkiye halkının bağımsızlığı. Yaşasın Marksizm - Leninizm yüce ideolojisi. Yaşasın Türk ve Kürt halklarının bağımsızlık mücadelesi. Kahrolsun Emperyalizm!»** (Halkın Kurtuluşu, sayı - 55)

Yusuf Aslan'ın, Hüseyin İnan'ın ağzından çıkan son sözler yine **«yaşasın devrimciler, kahrolsun faşizm»** olmuştur.

Sonuna kadar emperyalizme ve faşizme karşı olduklarını söyleyen üç yurtsever gençle, bugün ilericilere, devrimcilere saldırmayı baş görev edinen, faşizm ve emperyalizm yerine kendilerinin yarattığı «sosyal faşizm» ve «sosyal emperyalizm» baş düşman tanıyan maocuların demokrasi düşmanlığını aynı kapta birleştirmek ne derece doğrudur bilemiyoruz. Ancak maocuların karşı - devrimci güçlerin güvenilir bir yandaşı, ilerici ve yurtseverlerin düşmanı olduğunu çok iyi biliyoruz.

Besbelli ki maocular, üç yurtsever gencin anısını kendi karşı - devrimci amaçları doğrultusunda malzeme olarak kullanmaktan başka birşey düşünmemektedirler. Onların anısına sahip çıkarak, gençlik hareketi saflarına yeni katılan deneyimsiz gençleri etkilemek ve kendi saflarına çekmek istemektedirler. Bu yol hele, karşı - devrimci yüzlerinin saklanamayacak kadar açığa çıktığı bugünlerde kendilerine taban edinmek için en sık başvurdukları vazgeçilmez bir taktik olarak belirginlik kazanmaktadır.

Yukarıda Halkın Kurtuluşu'ndan verdiğimiz alıntıda görülebileceği gibi maocular Deniz'lerin anısını sadece sömürmekle kalmamakta, ayrıca üç yurtsever gencin ölüm yıldönümünü maceracı, provokatif eylemleri için atlama taşı olarak kullanmaktadırlar. Böylelikle belki maocular kendilerini tatmin etmiş olmaktadırlar. Ancak provokatif eylemleri ile gerici - faşist güçlerin ilericiler, yurtseverler, devrimciler üzerinde terör estirmesinin olanağını yaratmaktadırlar. Faşistlere karşı savaşımın yükseldiği, eylem birliğinin güçlenmesine hizmet edecek bir işlevle yüklenebilecek 6 Mayıs'ı gericilerin, faşistlerin saldırılarını tırmandırma günü haline çevirmektedirler. İlerici yurtsever gençlik maoculuğun bu karşı - devrimci eylemine de karşı duracaktır. Bu görev sadece ilerici yurtsever gençlerin değildir. Demokrasiden yana herkesindir. Bu görev aynı zamanda tüm gençliği faşizme karşı birleştirmekle bir anlam kazanacaktır. Gençliği anti - faşist, anti - emperyalist eylem platformunda birleştirebilmekse herşeyden önce gençlik hareketini işçi sınıfı hareketine uyumlu kılmakla olanaklıdır.» Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» belgisi rehberimiz olmalıdır.

YAŞASIN GENÇLİĞİN ANTİ - EMPERYALİST, ANTİ - FAŞİST, ANTİ - ŞOVENİST EYLEM BİRLİĞİ!.

ÜÇ YURTSEVER GENCİN KATİLLERİNDEN HESAP SORULACAKTIR!

UNUTMAYACAĞIZ!



Vatan Mühendislik Yüksek Okulu öğrencisi, ilerici gençlik hareketinin yılmaz savaşçısı GÜNAY KEÇOĞLU'nu 9 Mayıs 1978 günü yitirdik.

Yakalandığı amansız hastalıktan kurtulamayarak aramızdan ayrılan, bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımının bu yılmaz savaşçısının anısı önünde saygıyla eğiliriz.

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK ● Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ● Sahibi : Rıfat GÜLER ● Sorumlu Yönetmen : Bahattin SEVEN ● Yönetim Yeri : Başmusahip Sok. No. 3/1 Cağaloğlu - İST. ● Yazışma adresi : P.K. 914 Sirkeci - İST. ● Posta çeki : Rıfat GÜLER 107301 ● Abone : 6 Aylık : 50 TL. - 12 Aylık : 100 TL. - Yurtdışı iki katı ● Türkiye Dağıtımı : TEMEL DAĞITIM ● Dizgi : Başaran Mat. ● Baskı : Karaca Ofset Matbaası ● Son baskı tarihi : 12.5.1978

İGD 1 MAYIS 1978'DE 1 MAYIS ALANI'NDA!











1 Mayıs 1978. İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve savaş günü. İşçiler, hünerli elleriyle dünyayı yaratan işçiler 1 Mayıs'a koşuyor. Sabahın erken saatlerinde saf saf, fabrika fabrika, öbek öbek 1 Mayıs'a koşuyorlar. **Singer'den geliyor. Demirdöküm'den, Profilo'dan, Pancar Motor'dan, Kavel'den, Arçelik'ten, Uzel'den, Ereğli'den, İs-Demir'den, Ülker'den, Tersane'den, Gıslaved'den, Derby'den, Neyir'den, Vakko**'dan geliyor işçiler. Belediyelerden geliyor temizlik işçileri. Sağlık emekçileri... Köylüler, kadınlar, teknik elemanlar geliyor. Yüzbinler olmuş halk geliyor.

İşte bizimkiler. İlerici, yurtsever gençler. İlerici Gençler Derneği üyeleri. Gruplar halinde geliyorlar. İşçi sınıfının yanına koşuyorlar. Yüreklerini işçi sınıfının yanına atıyorlar. Kavganın içine. **Adana'dan, Diyarbakır'dan, Ankara'dan, İzmir'den, Balıkesir'den, Ordu'dan, Kars'tan, İskenderun'dan, Söke'den, Turgutlu'dan, Denizli'den, Edirne'den, Türkiye'nin dört bir yanından gelip İstanbul'da buluşuyorlar.** Saat 8'de 3000'diler. Yürüyüşe geçildiğinde sayıları onbinlerle idi. İGD tüm şubeleri ile 1 Mayıs'taydı.

Kimler yoktu ki İGD sıralarında İGD'nin sıra neferleri **Barışlar, Nevzatlar, Avniler, Muharremler, Sinanlar** 1 Mayıs'ta sırada, yanıbaşımızdaydılar. **Denizler, Yusuflar, Hüseyinler, Harunlar, Vedatlar, Turan Emeksizler** içimizdeydiler.

İlerici Türkiye gençliği sesini dünya gençliğinin sesine katıyordu. 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin ambleminin görüldüğü panoyla. Pankartlar çok şeyler söylüyordu. Filistin halkına ve gençliğine, Şili halkına, özgürlük savaşı veren, faşizme karşı savaş bayrağını yükselten halklara Türkiye gençliğinin sıcak dayanışma duygularını iletiyordu.

Belgilerimiz. Onlar, tüm kortej koluna serpiştirilmiş birer çiçek buketi gibiydiler. Neler yoktu ki içinde? **«Yaşasın gençliğin anti - faşist eylem birliği»**, **«Faşist yuvalar dağıtılacak»**, **«MHP ve Ü. Ocakları kapatılsın»**, **«Yolumuz işçi sınıfının savaş yoludur»**, **«İşçi sınıfı partisine özgürlük»**, **«11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali için ileri»** ve yüzlercesi. Her pankart gençliğin ayrı bir özlemini, umudunu, istemini yansıtıyordu.

Türküler söyleniyordu. Marşlar yükseliyordu hep bir ağızdan. **«Bayrağımız önde yürüyoruz, hedef sosyalizm ve hürriyet»**, **«Geliyoruz zincirleri kıra kıra»** deniliyordu.

Bu coşku, bu heyecan, yürüyüş boyunca sürdü. İlerici Gençler Derneği ancak saat 14'de yürüyüşe geçebildi. İşçi sınıfına olan sarsılmaz inancıyla, gelecek mutlu günlere duyduğu özlemle sel gibi aktı 1 Mayıs Alanı'na. Bağımsızlık için, demokrasi için, toplumsal ilerleme için, sosyalizm için, faşizme geçit verilmemesi için aktı 1 Mayıs Alanı'na...

Önde büyük İGD flaması, arkasında bayraklar, pankartlar, ip gibi, uzanıyordu İGD korteji. Yol boyunca İGD üyeleri, işçi sınıfı disiplinine uymanın en güzel örneklerini verdiler. Belgiler dalga dalga ilk sıradan son sıraya kadar yayıldı. Düzenli sıralar dikkati çekti. Yol boyunca bekleşen halk İGD'ye alkış tuttu.

Böylece girildi 1 Mayıs Alanı'na. İşçi sınıfı kucak açmış ilerici gençleri bekliyordu. İGD girerken tek bir ses yükseliyordu alandan. **«İşçi sınıfı partisine özgürlük»**. Yüzbinler, yüzbin ağızdan **«işçi sınıfının partisine özgürlük»** istemini haykırıyordu. Bu haykırışlar dakikalarca sürdü. **«Türkiye Komünist Partisi'ne özgürlük»**, **«TKP 1 Mayıs Alanı'nda»**, **«Atılım Bi-**





İYG 1 Mayıs 1978'de

zimle» belgilerine dönüştü.

İGD bir çiçek gibi açtı, renk kattı. Denildiği gibi çok yakıştı 1 Mayıs Alanı'na.

İGD'nin 1 Mayıs 1978'e böylesine kitlesel katılması, görkemliliği bir utkudur. İlerici gençlik hareketinin üç yıllık örgütlü savaşımının ulaştığı noktadır. Ancak önemli olan bu aşamadan sonrasıdır. Başarıdan başımız dönmemelidir. 1978 1 Mayıs, savaşıma daha sıkı sarılmamızı ve kararlılığımızı daha da artıran bir kalkış noktası olmalıdır. Önümüzde çetin bir savaş dönemi vardır. Gerici - faşist güçlerin 1 Mayıs sonrasında, İGD I. Büyük Kongresi öncesinde İGD'ye saldırılarını yoğunlaştıracakları açıktır. Gerici güçler 1 Mayıs'ın büyüklüğünü, 1 Mayıs'ta İGD'nin görkemliliğini öyle kolay hazmedemeyeceklerdir. Bunun için ince-kaba her türlü provakasyonu sahneye koyacaklardır.

Gerici, faşist, maocu güçlerin bu yöndeki saldırılarını boşa çıkarmak, oyunları bozmak gerekiyor. Bütün demokratik örgütlere bu konuda görev düşüyor.

Demokratik örgütlerin arasına kama sokma girişimleri sonuçsuz bırakılmalıdır. DİSK'in, İGD'nin, TÖB-DER'in kapatılması doğrultusunda nereden gelirse gelsin her türlü girişime karşı çıkılmalıdır. Bu görev tüm ilericilerin, yurtseverlerin, demokratik örgütlerindir. Bu olay aynı zamanda hükümetin demokratik özgürlüklerden yana olup olmadığının sınavı olacaktır. Hükümet söylediklerini somutlamalıdır. Demokratik özgürlüklerden yana olduğunu göstermelidir. 141 - 142'nin kaldırılması, işçi sınıfı partisine özgürlük verilmesi mademki ilke olarak kabul edilmektedir, o halde bu doğrultuda harekete geçilmelidir. Başbakan Ecevit'in kendi ağzından dile getirdiği bu gerçeği, demokratik kuruluşlar dile getirince suç olabileceği gibi gülünç bir duruma düşülmemelidir. Artık öyle bir aşamaya gelinmiştir ki; 141-142'-nin kaldırılması, demokratik özgürlüklerin geliştirilmesi güncel önem kazanmıştır. Unutmayalım ki faşist tırmanışa karşı savaşım sadece demokratik hakları koruma savaşımı değil aynı zamanda demokratik hakları genişletme savaşımıdır.



Festival bayrağı 1 Mayıs Alanı'nda dalgalanıyor

1 MAYIS 1978 VE "TKP'YE ÖZGÜRLÜK"

Toplumların tarihinde öyle olaylar vardır ki, toplumların ilerlemesinde belirli dönemeçleri oluştururlar, izlerini uzun yıllar sürdürürler. Ülkemizde de bu nitelikte olaylar sınıf savaşımının keskinleştiği son yıllarda zincirleme sürüp gitmektedir. 15 - 16 Haziran genel direnişi, DİSK'in düzenlediği Demokratik Hak ve Özgürlükler mitingleri, 1 Mayıs 1976 ve 1977 gösterileri, DGM'ye karşı 16 Eylül genel direnişi, MESS patronlarına karşı metalurji işçilerinin verdiği yiğit direniş, 20 Mart «Faşizme İhtar» eylemi bunların en başında sayılabilir. Geçtiğimiz günlerde bunlara bir yenisi daha eklenmiştir: 1 Mayıs 1978 gösterisi!..

1 Mayıs 78'i yukarıda belirttiğimiz diğer tarihsel eylemlerle birlikte bu denli önemli kılan temel özellik bunların politik içeriğinde aranmalıdır.

1 Mayıs 1978 gösterisinin politik özünün en önemli yanını, bu eylemin başını işçi sınıfının çekmesi ve tüm emekçi katmanların kitlesel bir biçimde katılması oluşturmaktadır. İşçiler, emekçiler ve ilerici - demokratik örgütler 1 Mayıs 1978'de, 1 Mayıs Alanı'nda tarihsel bir buluşmayı daha gerçekleştirmişlerdir. Diğer yanını ise, bu gösterinin amaçları ve amaçları doğrultusunda atılan belgiler oluşturmaktadır. 1 Mayıs 1978, demokratik olduğunu ileri süren bir hükümete rağmen tırmanan faşizme karşı dev bir gösteri olmuştur. Atılan belgilerin büyük çoğunluğu anti - emperyalist, anti - faşist niteliklidir: «NATO'ya, CENTO'ya Hayır», «İkili anlaşmalar yırtılmalıdır», «MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalıdır», «UDC için ileri», «141 - 142'ye hayır», «Türkiye Komünist Partisi'ne Özgürlük» vb... Bu özellikleriyle 1 Mayıs 78'in politik içeriğini belirliyen şey, onun anti - emperyalist, anti - faşist karekteridir.

İşçi sınıfımızın, emekçi halkımızın, ilerici - demokratik güçlerin düşmanı Demireller, Türkeşler, 1 Mayıs 1978'in bu özüne karşı azgın bir anti - komünist kampanyaya giriştiler. Halkımızın can düşmanı olduklarını, emperyalizmi, tekelleri savunduklarını bir kez daha gösterdiler. Gerici - faşist çevreler bir bütün olarak 1 Mayıs'ın anti - emperyalist, anti - faşist karekterine saldırmakla birlikte, özel olarak 1 Mayıs Alanı'nda yüzbinlerin haykırdığı «Türkiye Komünist Partisi'ne Özgürlük» belgisi üzerinde gürültülü sesler çıkardılar. Tekelci basın özellikle İGD ve İKD'yi hedef göstererek, bu örgütlerin kapatılmasını istedi. Amaçları bir yanıyla sözkonusu örgütleri akıllarınca güç duruma düşürmek, diğer yanıyla «Türkiye Komünist Partisi'ne Özgürlük» belgisini sadece bu örgütlere üye olanların attığını ileri sürerek, yüzbinlerin attığı bu belginin etki alanını daraltmaktır. Ancak gerçekler örtbas edilemez. «Türkiye Komünist Partisi'ne Özgürlük» belgisi 1 Mayıs Alanı'nı dolduran yüzbinlerce işçinin, emekçinin hepbir ağızdan haykırdığı bir belgi olmuştur, kitlelere malolmuştur. Anti - emperyalist, anti - faşist savaşımın ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir.

Kimileri, bu belginin 1 Mayıs'ın politik içeriğiyle bağdaşmadığını ileri sürebilirler. Bu iddianın gerçeklerle hiçbir ilişkisi yoktur. Ülkemizde yıllardır, yapılan hemen hemen tüm demokratik eylemlerde, başta 141 ve 142. maddeler olmak üzere tüm anti - demokratik yasa maddelerinin iptal edilmesini isteyen sesler yükselmiştir ve bu sesler son yıllarda daha da gürleşmiştir. Anti - demokratik yasa maddelerinin iptal edilmesi genel anlamda düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün önündeki engellerin kaldırılması olarak anlaşılmakla birlikte, özel olarak gizli çalışmaya itilen TKP'nin üzerindeki yasağın kaldırılmasını içerdiği açıktır. Başta DİSK olmak üzere tüm demokratik örgütlerin uzun süredir savunduğu bu istemin 1 Mayıs'ın içeriği ile bağdaşmadığını ileri sürmek ancak gizli anti - komünizmin ucuz bir taktiği olabilir. Halkımızın, anti - komünizmin her türüne karşı karnı artık toktur.

Kimileri de, «TKP'ye Özgürlük» belgisini sadece komünistlerin savunduğunu ileri sürerek, gerçek demokratlığın sınırlarını alabildiğine belirsizleştiriyor, bu konuda üzerlerine düşen görevleri yerine getirmekten kaçınıyorlar. Gerçekte bu belgiyi bugün sadece komünistler değil, sosyalistler, demokratik solcular, tüm ilericiler savunuyor. Çünkü «TKP'ye Özgürlük» istemek, TKP'nin görüşlerinin benimsenmesini gerektirmez. İster TKP'nin görüşlerini benimseyelim, ister benimsemeyelim, TKP'nin üzerindeki yasak zincirinin kalkmasını istemek çağdaş demokratlığın zorunlu bir sonucudur. Bu görevden kaçınıldığı sürece gerçek demokratlıktan sözedilemez. Aksine gerici, egemen çevrelerin geleneksel taktiği olan komünistleri diğer demokratik güçlerden yalıtlamak politikasına yardım edilmiş olunur. Bundan sadece halkımız, sadece komünistler değil, bu politikaya bilerek ya da bilmeyerek yardım eden çevreler de büyük zarar görürler. Tarih bunun sayısız örneklerine tanıktır. Tarihsel gerçekleri gözardı etmek çıkış yolu değildir.



MHP ve ÜLKÜ OCAKLARI kapatılmalıdır!

KONTR-GERİLLA, DEV-KURT, ETKO dağıtılmalıdır!

Emperyalizm, işbirlikçi tekelci burjuvazi, gerici faşist güçler faşist bir diktatora kurma çabalarına hız verdiler. Bunun için bir yandan ilerici yurtseverleri sokak ortalarında kurşunlar, kanlı pençelerini bağımsız yargı organlarına, yurtsever yargıçlara uzatırlarken, diğer yandan CİA'sı, Kontr-Gerilla'sı, MHP'si ile yeni saldırı planları hazırlanıyor, toplu katliamlara girişiliyor, emekçi halkımız üzerinde çeşitli oyunlar düzenleniyor.

Faşizm özlemcileri artık tek tek kişilere yönelik saldırılarla yetinmiyorlar. Eski saldırı yöntemleri faşizmi yerleştirmek için yetmiyor. Şimdiye kadar süregelen faşist saldırıların yanında, daha geniş çaplı saldırılar düzenleniyor, yeni ve daha etkili yöntemler kullanılıyor. Bunlar toplu kırımlardan, çeşitli provokasyonlarla, din ve mezhep kışkırtıcılığı ile bölgesel çatışmalara varan CİA ve Kontr-Gerilla patentli yöntemlerdir.

Geçtiğimiz günler, gerici - faşist güçlerin bu oyunları birer birer sergilendi. Şimdi de bunlara yenileri eklenmeye çalışılıyor. Malatya, Kahramanmaraş, Elazığ, Kars ve Iğdır'da meydana gelen olaylar ulusal demokratik güçler açısından büyük önem taşımaktadır. Çünkü son olaylar işçi sınıfımız tarafından ileri sürülen pek çok somut gerçeği doğrulamakla kalmamış, aynı zamanda, ilerici demokratik güçleri de birbirine yakınlaştırmış, ortak diyaloglar aramaya zorlamıştır.

FAŞİZM ÜSTELİYOR

Gerek Malatya'da, gerekse diğer Doğu illerimizde tezgahlanmaya çalışılan oyunlar faşist tehlikenin ulaştığı boyutların somut bir göstergesidir. Faşist MHP'nin «Büyük Yürüyüşü»nün hemen ardından Malatya Belediye başkanı Hamit Fendoğlu'nun profesyonelce hazırlanan bir tuzakla öldürülmesi, yine faşistlerin, CİA'nın, Kontr - Gerilla'nın kışkırtmalarıyla hazırlanan faşist ayaklanma sonucu ilerici, CHP'li ve alevilere ait işyerleri, dükkanlar yakılıp yıkılmış, yağma edilmiştir. Benzeri olaylar Kahramanmaraş, Kars ve Iğdır'da da ortaya çıktı.

Doğu illerimizde tezgahlanan oyunları ülkemizin içerisinde bulunduğu toplumsal - ekonomik bunalım ve emperyalizmin politik ve askersel çıkarlarıyla birlikte ele almak gerekir. Çünkü şimdi söz konusu olan emperyalist güçlerin, faşizm özlemcileri - nin varolan bir süreci (faşizme tırmanma süreci) yeni yöntemlerle daha da hızlandırmak istemeleridir. Tamamen CİA yöntemleriyle düzenlenen tertipler, bir yandan faşist tırmanışa hız kazandırmayı amaçlarken, diğer yandan şimdiye kadar sürdürülegelen ulusal ayrıcalık politikasını şiddetlendir - mekte, ezilen ulus emekçileri üzerindeki baskı ve terörü arttırmaktadır.

SORUMLULAR ORTADADIR

Gerici - faşist güçler Malatya Belediye Başkanı Hamit Fendoğlu'nu hedef alırlarken, kendilerini aklamayı ve bütün suçu ilerici güçlere yıkmayı amaçlıyorlardı. Çünkü son seçimlerde gerici partilerin ortak adayı olarak seçilen Fendoğlu, aynı zamanda ateşli bir anti - komünist olarak tanınırdı. Ne varki bu oyun tutmadı. İçişleri Bakanı, Malatya Belediye Başkanına gönderilen bombanın MHP ve Ülkü Ocaklıların bulunduğu Nükleer Araştırma Merkezinde yapıldığını açıkladı, olaylardan MHP ve Ülkü Ocaklarını sorumlu tuttu. Kahramanmaraş'ta, Malatya olaylarına katılan ETKO ve TKY (Türk Yıldırım Komandoları) adlı iki gizil faşist örgüt ortaya çıkarıldı.

Böylece işçi sınıfının, ilerici demokratik güçlerin faşist saldırıların MHP, Ülkü Ocakları, bunların uzantıları açıkgizli faşist örgütlerden kaynaklandığı yolundaki düşünceleri bir kez daha doğrulanmış oldu.

Kuşkusuz Malatya'da tezgahlanan oyun yalnızca birkaç faşistin veya faşist örgütün işi değildir. Bu olaylarda emperyalizmin gizli servislerinin, CİA'nın Kontr-Gerilla bu olayla yakından ilişkilidir. Ve yine tezgahlanan her oyunun arkasında Amerikan emperyalizmi, Uluslararası tekeller, NATO'lar, IMF'ler vardır. Malatya olaylarından önce gerici ve maocu basında «Kürtlerin isyana hazırlandığı» yolunda haberlerin çıkması, olaylardan sonra emperyalizmin basın organlarının bunu bir «Kürt ayaklanması» şeklinde vermeleri dikkat çekicidir.

YENİ TERTİPLERE KARŞI UYANIK OLMAK ZORUNLUDUR

Doğrudan emekçi halkımıza yönelik olan ve ilerici güçleri açıktan açığa tehdit eden Malatya ve benzeri faşist provokasyonlara karşı devrimci uyanıklığı elden bırakmamak, böylesi tertiplerin gerçek yüzünü ortaya çıkarmak ve etkin bir savaşım vermek zorunludur. Görülen odur ki tertipler sadece Malatya ile kalmayacak ve daha illere de sıçrayacaktır. Nitekim Malatya'dan hemen sonra Türkeş'in şifreli emirleri ile Erzurum, Kahramanmaraş ve Kars'ta da benzeri provokasyonlar düzenlenmiştir. Gerici faşist güçler, Demireller, Türkeşler sözde «ülkücülere yapılan işkenceleri» öne sürerek, CİA'sı, Kontr-Gerilla'sı, MHP'lisi dini inançları istismar ederek ve mezhep kışkırtıcılığı yaparak yeni provokasyonlara girişiyorlar.

İşçi sınıfımız böylesi provokasyonlara karşı ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği için savaşıyor; gerici - faşist güçlerin, maocuların serpmeye çalıştıkları ayrıcalık tohumlarına, mezhep kışkırtıcılığına karşı her iki ulustan emekçilerin ortak savaşımını savunuyor. Emekçi halkımız hükümetten de faşist güçlere karşı kararlı bir tavır takınmasını istiyor, bunun için savaşıyor.

ETKO-TYK ve MHP



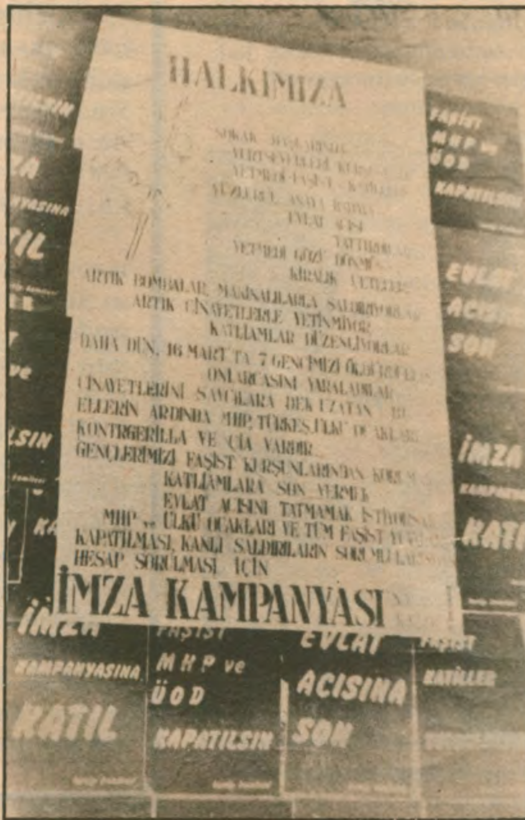
Faşist MHP ve Ülkü Ocaklarının gizli faşist örgütler kurduğu, bu örgütlerin MİT'le, CİA'yla, Kontr-Gerilla ile organik bağlarının bulunduğu bilinmekteydi. İlk olarak İlerici Yurtsever Gençlik'in 16 Mayıs 1977 tarihli 37. sayısında ise faşistlerin ETKO (Esir Türkler Kurtuluş Ordusu) adlı faşist bir gizli örgüt kurduğu kamuoyuna açıklanmıştı. Aradan hemen hemen bir yıl geçti ve ETKO'nun, TYK (Türk Yıldırım Komandoları) adlı gizli faşist örgütle beraber Kahramanmaraş'ta ortaya çıkartıldığı açıklandı. Bu gizli faşist örgütlerin yöneticisi ve üyesi olarakta MHP'li ve Ülkü Ocaklı faşistler yakalandı. Sadece bu açıklama bile MHP ve Ülkü Ocakları'nın, gizli örgüt kurdukları için, kapatılmasına yeterli bir nedendir.

İkinci nokta ise, aslında tüm yurt çapında ve hatta yurt dışında bile örgütlenen, çalışmalar yapan, MHP'nin, Ülkü Ocakları'nın ve diğer faşist örgütlerin kurdukları bu gizli faşist terör örgütlerinin, ETKO'nun, TYK'nın, sadece Kahramanmaraş'ta örgütlendiği, çalışmalar yaptığı izlenimini yaratacak açıklamalardır. Bu durum ETKO'nun, TYK'nın v.b. gizli faşist örgütlerin, faşist elebaşılarıyla, Türkeşlerle, MHP ve Ülkü Ocakları yöneticileriyle ilişkisi olmadığı anlamına getirilmek istenmektedir. Kamuoyunda böyle bir yanlış anlamayı önlemenin yolu ise hükümetin bu konuda elinde bulunan tüm belgeleri kamuoyuna açıklamasıdır.

Şimdi tüm ilericilerin, yurtseverlerin, demokratların, demokrat solcuların, sosyalistlerin, komünistlerin önünde duran görev MHP, Ülkü Ocakları ve diğer gizli - açık tüm faşist örgütlerin kapatılmasını sağlayacak birçok belgeyi elinde bulunduran hükümetin bu belgeleri kamuoyuna açıklamasını sağlamak olmalıdır.

FAŞİST YUVALARIN KAPATILMASI GÜNCELDİR

Şu günlerde, ilerici demokratik örgütlerin, ilerici basının uzun süredir parmak bastığı gerçek resmi makamlarca da doğrulanmaya başlandı. İşçi sınıfı, ulusal demokratik güçler; kanlı cinayetlerin, silahlı, bombalı saldırıların baş sorumlularının MHP, Ülkü Ocakları gibi faşist cinayet şebekeleri olduğu gerçeğini yıllardır dile getirmişler, faşizmin örgütsel dayanakları olan bu faşist yuvaların kapatılıp dağıtılması için yetkilileri uyarmış ve bu uğurda çetin bir savaşım yürütmüşlerdir. Faşist tırmanışın, faşist toplu kırımların ileri boyutlar aldığı günümüzde faşist terör ve cinayet yuvalarının kapatılması gereği dirimsel bir önem taşımaktadır. Resmi yetkililer de bu gereği gözardı edemez oldular.



Faşist çetelerin kanlı eylemlerini arttırdıkları, Şili tipi kanlı faşist bir darbe hazırlığı yaptıkları bu günlerde MHP'nin yan kuruluşu durumunda olan Ülkü Ocakları hakkında soruşturma açıldı. Böylesi bir girişim olumlu, ileri bir adımdır. Anti - faşist savaşımda önemli bir kazanımın ilk adımıdır. Bu olumlu girişimde; başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ulusal demokratik güçlerin çetin anti - faşist savaşımının, ilerici yayın organlarının, bu arada gazetemiz «İYG» nin gittikçe yığınsallaşan «MHP, Ülkü Ocakları Kapatılmalı, Kontr-Gerilla, Dev-Kurt, ETKO Dağıtılmalıdır» kampanyasının küçümsenemeyecek bir payı olmuştur. Ancak burada önemli olan, sorunun soruşturmalarla geçiştirilmemesidir. Çünkü bu faşist örgütlerin faşist tırmanışa yataklık ettikleri bir gerçektir. Öte yandan soruşturmalar Ülkü Ocakları düzeyinde kalmamalıdır. Ülkü Ocaklarını; MHP'nin kurduğu, bu faşist odakları beslediği, bunların eliyle silahlı komando kampları kurup kanlı cinayet timleri oluşturduğu birçok kez kanıtlanmıştır. Ayrıca faşist MHP'nin yasadışı eylemler yaptığı konusunda yeterli deliller vardır. Esas olarak bunların üzerinde durmak gerekir. Gittikçe azgınlaşan faşist tırmanışın önünün alınması için, faşist cinayet ve saldırılara son vermek için, gizli - açık tüm faşist yuvalar ortaya çıkarılmalı, kapatılıp dağıtılmalıdır. Toplumuzun büyük kesimini ilgilendiren can güvenliği ancak ve ancak bu biçimde sağlanabilir.

ERGUN BALCI — Yazar
«ÜLKÜCÜ DERNEKLER KAPATILSIN»

Yasa dışı eylemlere girişen, tedhiş ve anarşik olayları yaratan solda ya da sağdaki tüm kuruluş ve örgütlerin kapatılmasının kamu yararına ve zorunlu olduğu apaçık bir gerçektir.

Ülkü Ocaklarının MC. hükümetleri döneminde göz yumulan şiddet eylemleri ve saldırıları Ecevit Hükümetinin yasaları yansız biçimde uygulamaya başlaması üzerine büyük çapta yoğunlaşmış, Devlete meydan okuma niteliğine bürünmüştür.

Kendi görüşlerini topluma zorla kabul ettirmeyi amaçlayan, milliyetçilik sloganı altında çağdışı bir ideolojinin savunuculuğunu yaparken tedhiş eylemlerine giriştiği bir çok kez kanıtlanan Ülkücü derneklerin kapatılması, devlet otoritesinin ve kamu güvenliğinin sağlanması, anarşik olayların önünün kesilmesi bakımından zorunludur.

MC hükümetleri döneminde, Süleyman Demirel'in himayesinde MHP, devletin bir dizi kuruluşuna sızarak oralara kendi adamlarını yerleştirmiş, diğer bir deyişle kaleyi içten fethetmeye yönelmiştir. MHP, bu faaliyetini ülke çapında en ufak yere, örgütlere kadar yaymıştır. Devlet kadrolarının ve yerel örgütlerinin MHP militanlarından arınması sağlıklı bir yönelimin yaratılması açısından zorunludur.



YÜKSEL KARAKURT
TMMOB Orman Müh. Odası Sekreteri
«YARGI ORGANLARININ ELİNDEKİ BELGELER AÇIKLANMALIDIR»

Faşizm; işbirlikçi tekelcilerin, holdingçilerin, Nato'cuların özlemi. Kanlı diktatörlüklerini kurabilmek yolunda 1 Mayıs katliamını, 16 Mart katliamını gerçekleştirenler; işçileri, yoksul köylüleri, gençleri, aydınları kurşunluyor. Öğrenci gençlik bombalanıyor. İlerici, yurtsever, demokrat savcılar, öğretim üyeleri kurşunlanıyor sokaklarda.

Kapitalizmin genel bunalımı, emperyalist kapitalizme bağımlı ülkemizi daha da etkiliyor. Bunalımdan çıkmak istiyen egemen güçler; son çözüm yolu olarak gördükleri faşizmi, en kanlı diktatörlüklerini kurmak için bir taraftan alçakça saldırılarda bulunurken, bir taraftan da ilericilerin, yurtseverlerin yığınsal eylemlerinden ürken, sinen kandırılmış güçlerini toparlayabilmek için «büyük yürüyüş»ler düzenliyor.

Bütün bunlar ortada iken kimse ulusal bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin dışında kalamaz. Tekelcilerin, holdingçilerin en gerici diktatörlüğü faşizm bireysel terörist eylemlerle önlenemez. Egemen güçlerin hedef şaşırtmasına yaramaktan öte işlevi yoktur bunların. Bugün MHP ve Ülkü Ocaklarının kapatılması, faşist yuvaların dağıtılması emekçi halkımızın başta gelen talebidir. Makineli silahlarla yakalanan MHP'liler, devlet dairelerindeki «ba» v.b. örgütlenmeler, ülkü ocaklı katiller yargı organlarınca da bilinmektedir. Yargı organlarınca toplanan diğer belgeler de halkımıza açıklanmalıdır. Bir iki katil ya da elebaşı yakalamakla faşizmin önüne geçilemiyeceği açıktır. Faşizmin tüm örgütlü güçlerinin, devlete bağlı açık ya da gizli örgütlerinin dağıtılması, sorumlulardan hesap sorulması gereklidir. Faşizmin tüm örgütlü güçlerinin dağıtılmasıyaş; faşizmin karşısında bulunan ulusal, demokratik tüm güçlerin birlikte mücadelesine bağlıdır.

Mitingler, gösteriler yoluyla anti - faşist yığın eylemleri gerçekleştirilmeli, imza kampanyaları v.b. araçlarla insanlığın ve halkın düşmanı faşizmin çirkin yüzü teşhir edilmelidir.

FİLİZ KARDAM
İKD Çankaya Şb. Başkanı
«İYG'nin AÇTIĞI KAMPANYAYI GÜÇLENDİRMEK ANALIK VE YURTSEVERLİK GÖREVİMİZDİR»



Biz, yüreği evlat ya da kardeş acısıyla yanan kadınlar olarak, giderek dehşet verici boyutlara ulaşan faşist saldırıların tümüyle yok edilmesini istiyoruz. Biliyoruz ki süregelen kanlı cinayetler barış çağrılarıyla, iyi niyetle, yüzeysel önlemlerle yokedilemez. Cinayetlerin, toplu kırımların sorumlusu oldukları kanıtlanmış olan faşist saldırganlardan, faşist elebaşlardan hesap sorulmalı, tüm faşist yuvalar kapatılıp dağıtılmalıdır. Bu konuda acilen somut adımlar atılmalıdır.

Bu doğrultuda yapılacak tüm çalışmaları en aktif bir biçimde ve yürekten destekleyen biz ilerici kadınlar, İYG'nin açtığı kampanyayı güçlendirmey de analık ve yurtseverlik görevi biliriz.

FEVZİ CİHAN
DKD Genel Sekreteri

«MHP ve Ü.O. KAPATILSIN»



Emperyalizme bağımlı işbirlikçi tekelci burjuvazi içinde bulunduğu bunalımının yükünü işçi sınıfına, emekçi halka dayatmaya çalışıyor. Bunu başarmak için de MHP ve Ülkü Ocakları'nı harekete geçiriyor. Kitlesel katliamlar düzenliyor, sıkıyönetim çağrıları yapıyor.

MHP ve Ülkü Ocaklı faşist komando sürülerinin halkımıza saldırısı CHP ağırlıklı hükümetin faşizm karşısındaki tutarsız tavrından büyük ölçüde yararlanıyor. Hükümetin nabzı yoklanıyor ve faşist bir cuntaya davetiye çıkarılıyor.

İşte bu durum karşısında tüm ilerici devrimci güçlere düşen görev işçi sınıfının yanında, onun savaşım bayrağı etrafında kenetlenmektir. Ancak böylesi bir birlikle MHP ve Ülkü Ocakları'nın kapatılması ve tüm faşist yuvaların dağıtılması mümkündür.

BURSA'DAN 4 DEMOKRATİK KURULUŞ KAMPANYAMIZA KATILIYOR



GÜLSEN ÇOLAK - İKD BURSA ŞB.

Ülkemizde hergeçen gün azgınlaşan saldırıların, cinayetlerin, toplu kırımların tertipçileri MHP, Ülkü Ocakları gibi gizli - açık faşist yuvalardır. Bu faşist odaklar faşist tırmanışın örgütsel dayanaklarıdır. Bu faşist örgütlerin kapatılıp dağıtılması için yeterli deliller vardır. Evlatlarımızın, kardeşlerimizin kanının akması istenmiyorsa bu cinayet şebekeleri kapatılmalı, faşist elebaşlar tutuklanıp cezalandırılmalıdır.



AHMET ÖZKAN - MAKO İŞYERİ TEMSİLCİSİ

Günümüzde MHP, Ülkü Ocakları, Kontr-Gerilla vb. gizli - açık faşist yuvalar tekelci sermayenin desteği ile yurdumuzda faşist bir rejim kurmak için her türlü saldırı ve kitlesel katliamlara girişmektedirler. Faşist tehlikenin örgütsel kaynakları olan bu faşist örgütler derhal kapatılmalıdır. Faşist tırmanışı önlemede, MHP ve Ülkü Ocaklarının kapatılmasında en etkili savaşım aracımız, işçi sınıfı ve tüm ulusal demokratik güçlerin en geniş birliği olan UDC'nin hayata geçirilmesidir.



AYHAN SARAL - HKDD Başkan V.

Faşizm, MC döneminde olduğu gibi bugün de en büyük tehlike olarak karşımızda durmaktadır. MHP'li ve Ülkü Ocaklı komandolar silahlarını kendilerinden olmayan herkese karşı yöneltmiş bulunmaktadırlar. Faşistler CHP ağırlıklı hükümetin kararsız politikasından cesaret alıp kanlı eylemlerini arttırıyorlar. Bunlara son vermek için MHP, Ülkü Ocakları ve tüm faşist yuvalar kapatılmalı, bu yöndeki anti - faşist savaşım tüm yurt çapında yükseltilmelidir.

AHMET DEMİREL - TÜS-DER BURSA ŞB. SEKRETERİ

Günümüzde MHP, Ülkü Ocakları gibi faşist cinayet yuvaları ilericilerin, yurtseverlerin canına kıyıyor, toplu kırımlar düzenliyor, bombalarla ortalığı yakıp yıkıyorlar. Şili tipi faşist kanlı bir darbeye hazırlık yapıyorlar. İşçi sınıfımız ve tüm ulusal demokratik güçlerin oylarıyla hükümet olan CHP ise faşist saldırıları düzenleyenleri, Nazilerle işbirliği yapanları, faşist MHP ve Ülkü Ocakları'nı kapatacağı yerde demokrasinin gerçek ve kararlı savunucuları hakkında kovuşturma açtırmaktadır. Faşizme karşı kararsız tavır takınan sosyal - demokratların yanılgılarını tarih birçok kez göstermiştir. Sağlık emekçileri olarak işçi sınıfımız ve tüm ulusal demokratik güçlerin şimdiye dek olduğu gibi bundan sonra da demokrasiden yana güçler için kullanılan saldırı odaklarının MHP'nin ve Ülkü Ocaklarının kapatılıp dağıtılması için sürdürdükleri kararlı savaşımlarının yanında olduğumuzu bir kez daha bildiririz.



HAYDİ 1 MAYIS 1

Çok değil daha birkaç gün öncesine değin tüm ilericiler, yurtseverler, demokratlar, komünistler, sosyalistlerin dillerinden düşürmedikleri belgi **«HAYDİ 1 MAYIS 1978'e»** idi. Bu belgi, 1977 1 Mayıs'ında yüzbinler tarafından haykırılmış ve 1 Mayısları kanla, kurşunla, baskıyla engellemek isteyen işbirlikçi tekelci burjuvazinin, gerici, faşist güçlerin, maocu provakatörlerin suratında daha o gün patlamıştı.

1 Mayıs 1977'nin görkemi gerici, faşist, maocu güçlerin döktükleri kana rağmen gölgelenememişti. Yarım milyonu aşkın işçi, köylü, emekçi, memur, öğretmen, aydın, teknik eleman, kadın, genç daha büyük bir öfke ve bilinçle, daha bir kararlılıkla «Haydi 1 Mayıs 1978'e» belgisini yükseltmişti.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi, gericiler, faşistler, maocular ne yapsalar boşuna. Durduramazlar işçi sınıfının, emekçi halkın coşkun akan selini. Söndüremezler yüreğimizde yanan 1 Mayıs ateşini. Söndüremediler hiçbir zaman. Güçleri yetmedi buna. Yetmeyecek...

Ulusal kurtuluş savaşının en sıcak günlerinde, emperyalist işgal ordularının sokaklarımızda devriye gezdiği günlerde Türkiye işçi sınıfı 1 Mayıs'ı kutluyordu. İşgalcilere karşı güçlü birer anti - emperyalist eylem olan 1 Mayıs gösterileri yükseliyordu yurdun dört bir yanında.

Ulusal kurtuluş savaşından sonra erki eline geçiren burjuvazi, Türkiye işçi sınıfına karşı azgınca bir saldırıya geçti. Gericilik zincirlerinden boşandı. Ulusal kurtuluşun toplumsal kurtuluşla tamamlanmasını önlemek için saldırdı burjuvazi. Türkiye işçi sınıfının en yiğit oğullarını kahpece boğdurttu Karadeniz'de... Türkiye işçi sınıfının partisine yasak koydu. 1925'te de 1 Mayıs'ı Bahar ve Çiçek Bayramı ilan etti. Çok istedi burjuvazi, Türkiye işçi sınıfını emek dünyasından ayırmayı. 1 Mayıs'ı işçi sınıfına unutturmayı. 1 Mayıs'larda Türkiye işçi sınıfının dünya işçileriyle aynı anda birlik, dayanışma, savaş belgilerini haykırmasını engellemeyi. Ama başaramadı. **«1 Mayıs, 1 Mayıs ilk dileğimiz, yaşatacak seni tunç bileğimiz»** diyen işçi sınıfının tunç bileklerinden söküp alamadı 1 Mayıs'ı.

EGEMEN GÜÇLERİN HESAPLARI 1 MAYIS 1978'DE BOŞA ÇIKARILDI

1 Mayıs 1978 günü için çok şeyler söylendi. Türkiye işçi sınıfı ve onun yolundan yürüyen ilerici, yurtsever, demokrat güçler egemen güçlerin bütün tertiplerini boşa çıkararak geldiler 1 Mayıs'a. 1 Mayıs'ta gericilik cephesinin oyunları bozulmakla kalınmadı. Görkemli bir gösteriyle işçi sınıfının ve emekçilerin 1 Mayıs'tan ne olursa olsun vazgeçmeyecekleri kafalarına bir kez daha sokuldu.

Yaratılan korku ve yılgınlığa, tehdite rağmen sabahın erken saatlerinde Beşiktaş ve Karaköy'de toplanan yüzbinler 1 Mayıs ateşinin söndürülemeyeceğini gösterdi. İşçi sınıfının öncülüğünde, köylülerin, memurların, öğretmenlerin, bilim ve sanat emekçilerinin, teknik elemanların, hukukçuların, doktorların, kadınların, gençlerin kitlesel olarak katıldığı 1 Mayıs'ta ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği daha da pekişti. Ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği savaş alanlarında örüldü. 1 Mayıs 1978'de haykırılan belgiler ve taşınan pankartlar, bayraklar, gösterinin politik içeriğinin yüksekliğini somut olarak gösteriyordu.

«Faşizme geçit yok - İleri demokratik bir düzen - NATO'ya, Cento'ya hayır - İkili anlaşmalar yırtılsın - MHP ve Ü. Ocakları kapatılsın - İşçi sınıfı partisine özgürlük - 141, 142 kalkacak, TKP özgür olacak - TKP'ye özgürlük - Atılım Bizimle - UDC'de Birleş - Yaşasın Filistin halkının silahlı direnişi»... binlerce belgi. Halkımızın ana istemleri...

Sabah saat 10'da Karaköy ve Beşik-



İşçiler geliyor! Sömürünün temeline vura vura.



1 Mayıs Alanı 1 Mayıs



979'A

taş'tan 1 Mayıs Alanı'na yürüyüşe geçen yüzbinler ancak saat 16'da alandaki yerlerini alabiliyorlardı. 1 Mayıs Alanı, 1978 1 Mayıs'ında birkez daha işçi sınıfımız ve emekçiler gençler, kadınlar tarafından doluyordu. Ve bir gerçek apaçık ortaya çıkıyordu. **1979 1 Mayıs'ında, 1 Mayıs Alanı gibi birkaç alan gerekecek işçi sınıfına.**

Bütün yürüyüş kollarının alana varmasıyla ulusal bağımsızlık ve demokrasi savaşımında, 1 Mayıs 1977'de şehit düşen devrimciler için saygı duruşunda bulunuldu. Daha sonra DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk konuşmasını yapmak için kürsüye geldi. Yüzbinlerce ağız «Türkiye Komünist Partisi'ne özgürlük» belgisini haykırıyordu.

DİSK Genel Başkanı konuşmasını bitirdikten sonra bu kez yüzbinler **«HAYDİ 1 MAYIS 1979'a»** belgisini yükseltiyorlardı. 1 Mayıs 1979'da buluşalım sözü yankılanıyordu dört bir yanda.

Gösterinin sona ermesiyle, alandakiler işçi sınıfı disiplinine, yaraşır biçimde belirlenen yönlerde olaysız bir biçimde dağıldılar. Herkesin yüzünde büyük bir coşku, sevinç vardı. Anadolunun en uzak köşelerinden akın akın gelen ve 1 Mayıs Alanında birbirini tanıyanlar vedalaşırken **«1979 1 Mayıs'ında buluşacağız»** diyorlardı.



1 Mayıs 1978 yüzbinler «Türkiye Komünist Partisi'ne Özgürlük» istiyor.



'de en görkemli gününde.



İlerici gençler yürüyor. Türküleri, halayları, bayrakları ile.

İGD 1. BÜYÜK KONGRESİ GENÇLİĞİN FORUMU OLACAKTIR

KONGRELER «FORMALİTE» MİDİR, YOKSA FORUMMUDUR?

Türkiye'de yasalar gereği olarak kurulan örgütler belirli zaman aralıklarında en yetkili organları olan genel kurullarını toplamak zorundadırlar. Bu nedenle, örgütlerin genel kurulları büyük ölçüde yasaların gereğini yerine getirmek olarak görülür. Kuşkusuz bu zorlamanın doğurduğu olumsuz sonuçlar bir yönüyle ilgili yasaların anti - demokratik yanlarından kaynaklanmaktadır; ancak buna bağlı olarak demokratik örgütlerde de genel kurulları «formalite» olarak gören olumsuz bir eğilime işaret etmek gerekir.

Kuşkusuz, anti - demokratik yanlar taşıyan yasalar yürürlükte kaldığı sürece, demokratik örgütlerin genel kurulları bir yanıyla «formalite» olarak ele alınabilir. Ancak bu «formaliteye» rağmen demokratik örgütler genel kurullarını bir forma dönüştürebilirler. Zaten forum niteliği taşımayan genel kurulların, demokratik örgütlerin «demokratik»lik niteliğine ters düşeceği açıktır. Çünkü bilindiği gibi, demokratik örgütlerin iç işleyişini belirleyen temel kural «demokratik merkeziyetçilik»tir. Bu temel ilke, kararların alınmasında en geniş demokratik işleyişi, kararların uygulanmasında ise merkeziyetçiliği içerir. İşçi sınıfının partilerinde ağır basanı **«merkeziyetçi»** yana rağmen, demokratik kitle örgütlerinde **«demokratik»** yan ağır basar. Üstelik «demokratik merkeziyetçilik», demokratik kitle örgütlerinde, seslendiği toplumsal kesime ve daha başka koşullara göre farklılıklar taşıyabilir. Ancak demokratik kitle örgütlerinde genel kurullar «demokratik» yanı hayata geçiren **temel organdır.** Eğer demokratik kitle örgütlerinde de genel kurullar bir «formalite» olmaktan ileri gidemiyorsa, o örgütün «demokratik»lik yanında ciddi eksiklikler olduğu anlaşılır. Bu nedenlerle demokratik örgütlerin genel kurulları onların aynasıdır dersek pek abartma yapmış olmayız. Burada kriter şudur; Genel kurullar gerçekten bir «formaliteyi» yerine getirmek için mi yapılmaktadır, yoksa bir foruma mı dönüştürülmelidir? Bu sorunun yanıtı, aynı zamanda o örgütün geleceği açısından dirimsel önem taşımaktadır.

İşte burada şu soruyu sormak gerekir! Demokratik kitle örgütlerinde genel kurulların foruma dönüştürülebilmesi ne demektir? Bunun belirli kıstasları, gözönüne alınması gereken ayıraçları vardır.

KONGRELER KİTLESEL OLMALIDIR?

Herşeyden önce bir kongrenin forum niteliğini taşıması **kitlesel** olmasına bağlıdır. Kitlesellik, sadece kongre salonunun ağzına kadar doldurulması demek değildir. Elbette ki, kitlesellik denilince bir yerde nicelik yönünün aranması doğaldır. Ancak nice kongreler olmuştur ki, nicelik, niteliksel bir ağırlıkla tamamlanamamıştır. Ama yine nice kongreler olmuştur ki, nicelik, niteliksel bir ağırlıkla tamamlanamamıştır Ama yine nice kongreler olmuştur ki, nicelik yönü düşük olmasına karşın önemli bir işlev görmüştür. Yeni açımlar sunmuştur. Belki konumuzla yakından ilgili değildir, ancak RSDİP (Bolşevik)'nin 1898 yılında yapılan ilk kongresi tarihsel örnek olarak önümüzde durmaktadır. Bu kongreye sadece 9 delege katılmıştır. Nicelik olarak düşük bir katılımdır. Ne var ki, bu kongrenin aldığı kararlar niceliğine oranla kat kat değerlidir. Rusya sosyalistlerinin geçmişine ve gelecek çalışmalarına ışık tutan forum niteliğiyle tarihe geçmiştir.

KONGRELER, ÖRGÜTSEL DİSİPLİN İÇERİSİNDE KOLLEKTİF OLARAK HAZIRLANMALIDIR

Bu örnekten de görülebileceği gibi, kitleselliğin nicelik yanı kadar niteliksel yanı da büyük önem taşımaktadır. Burada akla şu soru gelmektedir. Bir kongrenin nitelik yönü nasıl yükseltilebilir, ya da niteliksel yönün yüksekliği hangi etmenlerin varlığına bağlıdır? Bu konu çok çeşitli açılardan geliştirilebilir. Ancak biz bellibaşlı birkaç nokta üzerinde durmak istiyoruz.

Birincisi, kongrenin kollektif bir biçimde hazırlanması ve kotarılmasıdır. Bundan neyi anlamak gerekir. Demokratik örgütlerin çeşitli organlarının ve tek tek kişilerin kongre çalışmalarına kendi düzeylerinde ve sınırlarında aktif olarak katılmasını anlamak gerekir. Bunu tamamlayan ikinci nokta, kongre çalışmalarının örgütlü ve disiplinli bir biçimde götürülmesidir. Görev alan organlar ve kişiler olumsuz koşullara rağmen görevlerini başarıyla sonuçlandırmalıdır. Örgütsel disiplin, kişilerin ve organların hareket yeteneğini sınırlayan bir şey değildir. Tersine onların insiyatif alanlarına, yaratıcı çalışmalarına yön veren gerekli bir işleyiştir.

İkincisi; alınacak kararlar üzerinedir. Demokratik örgütlerde kongre kararları o örgütün temsil ettiği toplumsal kesimin tüm sorunlarına ışık tutmalı, genişliğine ve derinliğine açıklamalar getirebilmelidir. Alınacak kararlar geçmiş dönemin eksikliklerini giderecek, deneyimlerini genelleştirecek, gelecek dönem çalışmaları için açınımlar sağlayacak nitelikte olmalıdır. Burada hemen şunu hatırlatalım; kimi üyeler, örgütsel çalışmada karşılaşılan güçlükleri, eksiklikleri kongreye getirmekten, bunların en geniş bir biçimde tartışılmasından kaçınırlar, bu davranışlarını da örgütsel bütünlüğün korunması, bozguncu unsurların bu tartışmalardan yararlanmaması biçiminde açıklarlar. Bu kesinlikle yanlış bir şeydir. Örgüt içinde, sorunlar ve çözüm yolları üzerinde kıyasıya bir tartışma olmadan, o örgüt bir adım bile ileri atamaz. Özellikle bu demokratik örgütler için bir zorunluluktur.

Elbetteki bu tartışmalarda dikkat edilmesi gereken noktalar vardır. Tartışmaların yıkıcı değil, yapıcı olmasına çalışmak, bozgunculuğa fırsat vermemek örgütsel işleyişi ve içinde bulunulan koşulları dikkate almak bunlar arasında sayılabilir. Ancak hangi koşullarda olursa olsun tartışmalar, yeni yeni öneriler örgüte canlılık getirir, demokratik kontrolü güçlendirir, doğru kararların alınmasını sağlar.

Ne varki, önemli kararların alınması tek başına yeterli değildir. Asıl önemlisi alınan kararların uygulanması ve hayata geçirilmesidir. Yoksa ne kadar önemli kararlar alınırsa alınsın, pratiğe geçirilmedikten sonra hiç bir işe yaramaz, kağıt sayfalarında kalır. Geçmişte yaşanılan bir anı olmaktan öteye gidemez. Kongreler tatlı bir anı değildir. Kongrenin başlayışından diğer kongreye kadar geçen dönemi kapsar. Kongre kararlarının önemi, ne derece uygulandığı, hayata geçirildiği, geniş kitlelere maledip edilmediği temelinde değerlendirilir.

İGD'NİN 1. BÜYÜK KONGRESİ TARİHSEL BİR FORUM OLACAKTIR

15 - 17 Mayıs tarihleri arasında toplanacak olan İGD'nin 1. Büyük Kongresi için şimdiden tarihsel bir forum olacağını söylemek, bir abartma veya peşin yargı biçiminde değerlendirilebilir. Ancak hiç de öyle değildir. Yukarıda demokratik örgütlerin genel kurulları için belirttiğimiz bazı genel doğrular açısından düşündüğümüzde bu sonuç bugün bile rahatlıkla söylenebilir. Çünkü, şimdiye dek yapılan şube kongrelerinin sonuçları ve çeşitli kademedeki organların 1. Büyük Kongre için yaptıkları hazırlıklar, tek tek üyelerin özverili çabaları bu olanağı bize vermektedir. İGD'nin çeşitli düzeylerdeki organları ve tek tek üyeleri 1 Mayıs'a hazırlanır gibi kongrelerine hazırlanmaktadırlar. Bu coşkunun ve kararlılığın meyveleri kongrede ve önümüzdeki çalışma döneminde toplanacaktır. İGD 1. Büyük Kongresi'nin gerek alacağı kararlarla, gerek örgütlülük ve disipliniyle, gerekse kitlesel katılımı ile bugüne değin ülkemizde gerçekleşen gençlik örgütleri kongrelerinden farklı olacağını, ilerici - devrimci gençlik hareketini olumlu yönde etkileyeceğini bugünden söylemek hiç de erken yapılmış bir tahmin olmayacaktır. İGD'yi bugünkü durumuna getiren üç yıllık pratiği ve yolunu aydınlatan işçi sınıfımızın savaşım çizgisi, İGD 1. Kongre'sine de damgasını vuracaktır. İGD 1. Büyük Kongre'den elde ettiği zengin sonuçlarla yeni bir atılım dönemine girecek, bir yandan örgütsel işleyişini yetkinleştirirken, diğer yandan anti - faşist, anti - emperyalist gençliğin eylem birliği doğrultusundaki çabalarını yoğunlaştıracaktır. Bundan hiç kuşkumuz yoktur.

İşte böylesine öneme sahip İGD 1. Büyük Kongresi'nin sonuçlarını en iyi biçimde yansıtmaktan ve bu tarihsel forumu selamlamaktan onur duyduk, onur duyacağız.

ŞUBE KONGRELERİ TAMAMLANDI



Beşiktaş Şubesi



Zonguldak Şubesi

8 Mart tarihinde Diyarbakır Şubesi ile başlayan İlerici Gençler Derneği şube kongreleri yeni kurulan şubeler dışında sonuçlandı. Örgütlülük ve disiplini ile dikkati çeken şube kongrelerinde önemli kararlar alındı. Artık gözler İlerici Gençler Derneği I. Büyük Kongresine çevrilmiş durumda.

Aşağıda bugüne değin kongrelerini yapan şubelerin listesini tarihleriyle birlikte veriyoruz.

8 Mart 1978
İGD Diyarbakır Şubesi
9 Mart 1978
İGD Batman Şubesi
10 Mart 1978
İGD Lice Şubesi
12 Mart 1978
İGD Ulus Şubesi
14 Mart 1978
İGD Eskişehir Şubesi
17 Mart 1978
İGD İskenderun Şubesi
18 Mart 1978
İGD Mersin Şubesi
19 Mart 1978
İGD Antakya Şubesi

İlerici Gençler Derneği bugünlerde büyük kongreye hazırlanıyor. Bunun heyecanını, sevincini içindeki İGD'nin yılmaz savaşçıları kongrenin eksiksiz, örnek olmasını sağlamak için tüm gençlik enerjilerini harcıyorlar, devrimci çalışmalarda birbirleriyle yarış ediyorlar. Bu onurlu çalışmaların sonuçlarını da alıyorlar. İGD hergeçen gün güçleniyor, gelişiyor. Bu gelişme süreci aydınlık düşmanlarını, burjuvaziyi ürkütüyor. Egemen sınıflara korkulu rüyalar gördürüyor. Gericiler, faşistler pusuda bekliyor. Dört koldan saldırıyorlar ilerici - yurtsever gençliğe ve onun biricik yığınsal örgütü İGD'ye. Ancak bu saldırılar sökmüyor, daha önce sökmediği gibi, İGD'nin yığınsal örgütlü birliği tuzakları, saldırıları boşa çıkararak doğru yolunda ilerliyor. Faşist - maoist saldırıların yoğunlaştığı bir dönemde Burhaniye (Balıkesir), Antalya ve Kars şubelerinin açılması, gerici - faşist güçlerin İGD'ye yönelik hesaplarının etkisiz kalacağının somut göstergesidir. İGD'nin, ülkemizin dört bir yöresine dal budak salmasını hiçbir güç engelleyemeyecektir. Çünkü o, gücünü, işçi sınıfının savaş yolunda yürüyerek perçinleştiriyor. İlerici - yurtsever gençler; 1. büyük olağan kongrenin eşiğinde İGD'nin örgütlü gücünü iki katına, üç katına yükseltmek için görev başına!..

ÜÇ İGD ŞUBESİ DAHA AÇILDI

İGD'YE YÖNELİK SALDIRILAR HIZ KAZANDI

İki tarihsel olayın hazırlığı döneminde -1 Mayıs 78 ve İGD 1. Büyük Olağan Kongresi- İlerici Gençler Derneği'ne yönelen çok yönlü saldırılar görülmemiş boyutlara ulaştı. Yurdun dört bir yöresine demir atan, o yörelere kök salan İGD'yi söküp, gücünü kıramayacaklarını anlayan gerici - faşist çevreler saldırı ve provokasyonlarına hız verdiler. Son onbeş yirmi gün içinde sadece İstanbul'da yüze yakın İGD üyesi gözaltına alındı. Kimileri işkenceden geçirildi. Faşist komandolar Aksaray'da bildiri dağıtan İGD üyelerine kurşun sıkarak iki emekçi yurttaşın ölümüne ve birçok ilerici öğrencinin yaralanmasına neden oldular. İlerici Gençler Derneği'ne yönelik faşist saldırı ve baskı zinciri yurdun dört bir yanına dolandı. Bir yandan MHP'li, Ülkü Ocaklı faşist çeteler, öte yandan karşı - devrimci maocular İGD'ye karşı savaş ilan ettiler. İGD Kayseri şubesinin çalışmalarına ket vurmak, kapatılmasına ortam hazırlamak için, faşist komandolar tarafından tertiplendiği açıkça belli olan provokatif amaçlı bir bildirinin «İGD - Halk Evleri» imzasıyla dağıtılması, gerici egemen güçlerin İGD'den ne denli korktuklarının sadece bir kanıtıdır. Gerici - faşist güçlerin bu korkularını dindirmek, yüreklerine su serpmek için halk düşmanı maocu provokatörler dörtnala yardıma koşmaktadırlar. Maocu faşistler İskenderun'da bildiri dağıtan ilerici - yurtsever gençlere kahpece kurşun sıkarak birisi İGD'li iki yurtseverin ölümüne yol açtılar. Gericilerin, faşistlerin, maocuların, bu gençlik düşmanı gerici - faşist takımının ilerici - yurtsever gençliğe ve onun savaşkan örgütü İGD'ye saldırıları yalnız bu kentimizde görülmedi. Adana'da, Batman'da, Düzce'de ve daha birçok yerde maocu bozkurtların, Edirne'de, Ordu'da, İzmir - Konak, Yeşilyurt'ta faşist bozkurtların kalleşçe saldırılarıyla çok sayıda yurtsever genç yaralandı. Polisler saldırganları yakalayacakları yerde saldırıya uğrayan ilerici - yurtseverleri gözaltına aldı. Diyarbakır, Salihli, Bursa, Çaycuma, İzmit gibi kentlerimiz polis baskısının, anti - demokratik uygulamaların, İGD şubelerini engellemenin ve polis dayağının ardı arkası kesilmeyen yerlerden sadece bir bölümüdür.

Egemen güçler saldırıların etkisiz kaldığı yerlerde de İGD şubelerini kapatma yolunu tutmaktadırlar. Süreli - süresiz İGD şubelerini kapatmalar gerici - faşist karması MC'yi aratmıyor. Bunun en son örnekleri İGD Salihli ve Urfa şubelerinin gerekçesiz olarak kapatılması olmuştur. Öte yandan sudan gerekçeler uydurarak birkaç kez aranmayan İGD şubesi yoktur. Demek oluyor ki; gericisinden, maocusuna, faşistine, ümmetçisine kadar varan halk düşmanı çevreler, ağız ve hareket birliği yaparak İlerici Gençler Derneği'ne adeta haçlı seferi başlatmışlardır. Öyle ki birkaç gün içinde yurdun değişik bölgelerinde gözaltına alınan İGD'li ilerici - yurtseverlerin sayısı ikiyüzü aşmaktadır.

Gerici egemen güçlerin İGD'yi hedef seçmelerinin, saldırılarının odak noktası yapmalarının nedeni nedir? İnce - kaba provokasyonlar, baskılar neye hizmet ediyor? Gerici - faşist çevreler neyin peşinde koşuyorlar? İGD'ye yönelen faşist ve maocu saldırıların amacı açıktır, nettir. Egemen güçler ilerici - yurtsever gençlik hareketini parçalamak, güçten düşürmek, onun örgütünü işçi sınıfının savaş hattından ayırmak için çırpınıyorlar. Bu nedenle azgınca, barbarca saldırıyorlar, kan döküyorlar.

Ne var ki, ilerici gençliğin, İlerici Gençler Derneği'nin ardıcıl, çetin savaşımı engelleri teker teker kırıp ileriye doğru dev adımlarla ilerliyor. Öyle ki faşist çetelerin, maocu hainlerin, polisin saldırıları İGD'nin 1 Mayıs'a yığınsal olarak katılmasını engelleyemedi, engelleyemezdi. İGD'nin gençlik açısından 1 Mayıs'a yığınsal biçimde katılması, işçi sınıfının savaş yolundan yürüdüğünü bir kez daha ve en coşkulu biçimde kanıtlaması burjuvaziyi, her soy ve boydan düşmanları deliye çevirdi. Gerici basın yalan, dolan kusmaya hız verdi, gerici - faşist kalemşörlerin içi sızladı. Bu olgu, İGD'nin gücünün savaş alanlarında somutlanması, açığa çıkması bakımından tarihsel bir olgudur.

İşte tam bu sırada, İGD'nin 1. olağan kongresinin yaklaştığı şu günlerde, gerici egemen güçlerin saldırılarını daha ince kılıflar altında sürdüreceklerini göz önünde tutmak zorunluktur. Bunun yanısıra MHP'li, Ülkü Ocaklı faşist çeteler kanlı, kurşunlu saldırılarına hız vereceklerdir demek kehanet olmayacaktır. Çünkü İGD'nin 1 Mayıs alanındaki gücü halk düşmanlarının yüreğine korku salmıştır. Böylesi büyük bir korkunun içinde bulunan egemen güçler, vurucu güçleri olan faşist komandoları, daha azgınca ilerici - yurtsever gençliğin üzerine süreceklerdir. Gözlerin İGD kongresine çevrildiği şu günlerde ince - kaba her tür provokasyonlar karşısında uyanık davranmak, faşist saldırıları boşa çıkarmak için disiplini, savaşım azmini gündemden çıkarmamak, örgütlü gücümüzü yükseltmek tarihsel ödevdir.

1. BÜYÜK KONGRESİ İÇİN İLERİ!

20 Mart 1978
İGD Gaziantep Şubesi
24 Mart 1978
İGD Yeşilyurt Şubesi
25 Mart 1978
İGD Menemen Şubesi
İGD Alaşehir Şubesi
26 Mart 1978
İGD Denizli Şubesi
İGD Söke Şubesi
İGD Karşıyaka Şubesi
İGD Samandağ Şubesi
1 Nisan 1978
İGD Siirt Şubesi
İGD Yenişehir Şubesi
İGD Manisa Şubesi
İGD Sarıgöl Şubesi
2 Nisan 1978
İGD Adana Şubesi
İGD Burdur Şubesi
İGD Aliağa Şubesi
İGD Çaycuma Şubesi
8 Nisan 1978
İGD Milas Şubesi
İGD Balıkesir Şubesi
İGD Zonguldak Şubesi
İGD Bornova Şubesi
9 Nisan 1978
İGD Sakarya Şubesi
İGD Karabük Şubesi
İGD Bakırköy Şubesi
İGD Beykoz Şubesi
15 Nisan 1978
İGD Eminönü Şubesi
16 Nisan 1978
İGD Bursa Şubesi
İGD Kartal Şubesi
İGD Şişli Şubesi
İGD Edirne Şubesi
22 Nisan 1978
İGD Kayseri Şubesi
İGD Kadıköy Şubesi
İGD Aksaray (Niğde) Şubesi
İGD Safraköy Şubesi
23 Nisan 1978
İGD Beşiktaş Şubesi
İGD Gaziosmanpaşa (İstanbul) Şubesi
İGD Ereğli (Konya) Şubesi.



▲ Ordu Şubesi



Eminönü Şubesi Kongresi



İGD I. BÜYÜK KONGRESİ



Batman Şubesi ▶

VİETNAM VE KAMBOÇYA HALKLARI MAOCULUĞUN DA ÜSTESİNDEN GELECEKTİR

Vietnam adı; dünyanın tüm dillerinde yazılmıştır. Bu ad, emperyalizme karşı utkunun kazanılması, yeni bir yaşamın doğuşu anlamını taşıyor. Vietnam halkı ve gençliği soylu bir görev başarma için uğraşıyorlar şu günlerde. Bu, Ho Şi Min'in söylediği gibi, Vietnam'ı **«on kez daha güzelleştirme»** görevidir. Sosyalist inşanın başarılması görevidir.

Ancak, Vietnam halkının bu yolda elde ettiği başarılardan ürkenler de, yeni yeni provokasyonlarını sahnelemekten çekinmiyorlar. Yumuşama sürecini baltalamaya çalışan, insanlık düşmanı nötron bombasının üretimini kışkırtan, NATO'nun, CENTO'nun geliştirilmesini isteyen Pekinci'lerden esin alan Kamboçya yönetimi, Vietnam halkının utkan kazanımına ve sosyalist inşadaki başarılarına göz dikiyor.

Geçen yılın Nisan'ından buyana Pekin yönetiminin arzusuyla Vietnam sınırlarına büyük miktarda asker ve silah yerleştirildi. Sonra, Fransız sömürgeciliğine dek tarihi olan sınırın değiştirilmesi ileri sürülerek saldırıya geçildi. Binlerce Vietnamlı çoluk çocuk demeden öldürüldü. O zamana kadar büyük sabır göstermiş bulunan Vietnam Hükümeti ülkenin bütünlüğünü ve yurttaşların can güvenliğini korumak zorunda kaldı.

Bu sırada Kamboçya Hükümeti Vietnam'la diplomatik ilişkilerini kesti ve Phom Penh'deki Vietnam elçisinin çekilmesini istedi. Bu iki halk arasında yeni düşmanlık tohumları saçan olayın bir parçasıydı. Vietnam hükümetinin aynı yönde bir karar almamasına karşın, Hanoi'deki Kamboç elçileri ülkeden ayrılarak Pekin yolunu tuttular.

31 Aralık tarihinde, Vietnam hükümeti olaya açıklık kazandıran, Kamboçya yetkililerini görüşmeler yoluyla sınır anlaşmazlığını çözmeye çağıran bir bildirge yayınladı. Tüm barışsever halklar bu bildirgeden yana tavır alırken, Kamboçya yetkilileri bildirgeyi ve önerileri reddettiler. Böylelikle asıl niyetleri ortaya çıkmış oldu. Onlar, anlaşmazlıkların ikili görüşmelerle değil, zor kullanarak çözümlenmesinden yana olduklarını gösterdiler. Haberler, saldırılarda çok sayıda Çinli askerin yer aldığını yazıyor. Herhalde Pekin yöneticileri iki ülke arasındaki dostluğun bu saldırıları önlıyebileceğinden korkarak «danışman»larını Kamboçya ordusu içine yerleştirdiler. Pekincilerin Kamboçya'yı böyle tehlikeli bir harekete itmelerinde, Vietnam'ın utkusunu baltalama girişimlerinde şaşılacak birşey yok. Daha dün Angola halkının utkan savaşımını kösteklemeye çalışan, bugün yine Şili halkına kan kusturan Pinoçe'ye CİA ile elele yardımı sürdüren, Arap halklarına ihanet eden Sedat'ı ağızlarına dolayan onlar degil mi? Dünyada kalıcı bir barış için savaşıma karşı çıkacak, emperyalizmin yanında «soğuk harp» kışkırtıcılıgı yapan daha başka bir güç var mı?

Emperyalistlerin giremedigi yere Maocular girer. Emperyalizmin saldırı olanağını yitirdiği yerde, Maocular saldırıyı ele alır. Emperyalizmin, kışkırtıcı, şövenist tohumlarını saçamadıgı yerde, bu işi maocular üstlenir. Vietnam - Kamboçya örnegi bunun en önemli kanıtlarından biridir. Yıllarca Fransız sömürgeciligine, ABD emperyalizmine karşı savaşmış, bunların üstesinden gelmiş bir halkı digerinin üzerine salmak, ancak Maocuların yapabilecegi bir iştir.

Sınır anlaşmazlığının diğer bir yönünü de Maocuların geleneksel diğer ülkelerin topraklarına göz dikme, yayılmacı ve saldırgan tutumu oluşturuyor. Pekin kligi bilmem kaç yılında kendilerinin olan Sovyet toprakları üzerinde hak iddia ederlerken, Kamboçya'nın yönetimi de Vietnam için aynı şeyi yapıyor. Pekinciler Sovyet sınırlarına asker ve cephane yıgarken, Kamboçya, Vietnam sınırına yığıyor ve saldırıyor. Son zamanlarda Çin - Vietnam sınırında Pekin yönetiminin saldırgan özü bir kez daha açığa çıktı. Pekin ve Kamboçya yönetiminin Vietnam üzerinde elele oynamak istedikleri oyunun en açık gösterisiydi bu.

Çin ve Kamboçya yönetimlerinin bu saldırgan tutumları, kendi halkları tarafından da anlaşılmıyor. Vietnam'a giren fakat kararsız davranan Kamboçya askerlerinin durumu bunu gösteriyor. Hatta, Kamboçya askerleri, hükümet yetkililerinin çocuk yaşlı, kadın erkek demeden herkesi öldürmeleri, yerleşim merkezlerini oturamaz hale getirmeleri için emir verdiklerini, kendi ağızlarından söylüyorlar.

İlerici Türkiye gençliği, dünya barış güçlerinin, barıştan, yumuşamadan yana çok çaba harcamış uluslararası gençlik örgütlerinin yanında, Vietnam Hükümeti'nin önerilerini destekliyor. Nerede, ister Hanoi'de, ister Phom Penh veya ister bir sınır bölgesinde olsun, görüşmeler hemen başlamalıdır. Görüşmeler dostluk ve kardeşlik ruhunda, tam eşitlik, ülke bütünlüğüne, egemenliğine, bagımsızlıga saygı temelinde yürütülmelidir. Ancak bu yolla, geçmişte olduğu gibi gelecekte de, Vietnam ve Kamboçya halkları omuz omuza vererek, gelecekleri üzerine kara bulutlar düşürmek isteyenleri yenebilirler. Sosyalist inşayı başarabilir, ülkelerini bin kan daha güzelleştirebilirler.

Selam olsun sosyalizm yolunda yürüyen Vietnam halkı ve gençligine!

Vietnam ve Kamboçya halkları Maoculugun da üstesinden gelecektir!



Vietnam'ın Tey Ninh Eyaletinde Kamboçya silahlı kuvvetleri tarafından katledilen çocuklar.

11 Mayıs İranlı Tutuklularla Dayanışma Günü

Dünyanın birçok kapitalist ülkesinde oldugu gibi, İran'da da, uluslararası tekellerin işbirlikçileri, Şah rejimi yurtseverleri, ilericileri, demokratları öldürüyor, zindanlarda çürütüyor. Bu nedenle, 11 Mayıs, İranlı Tutuklularla Dayanışma Günü Şah rejimi tarafından hunharca katledilen Hısrov Ruzbeh'in anısına adanmıştır.

Bugün İran'da yüzbini aşkın tutuklu vardır. Bunlar toplumun çok çeşitli kesimlerinden gelmektedir: İşçi, köylü, öğretmen, memur ve gençler. İran'da ilericiler, yurtseverler için hiçbir can güvenliği yoktur. Sokakta, işyerinde veya uyurken öldürülebilir, tutuklanıp Şah'ın zindanlarında işkenceye gönderilebilirler.

Ancak, İran halkının daha iyi bir yaşam için, Şah rejimini devirmek için savaşımı da bu baskılara koşut olarak yükseliyor. Eylemleri, gösterileri daha kitlesel duruma gelerek tüm yurt çapına ulaşıyor.

İran işçi sınıfı, İran gençliği binlerce şehit vermesine karşın (GOM'da 100'den fazla, Tebriz'de 2000) yılmıyor. Tersine TUDEH Partisi'nin yıllardır savundugu ortak cephenin oluşturulması gereğini daha çok kavrıyor. Tüm politik, demokratik güclerin ortak cephede yanyana gelmesi, Şah rejimine karşı, emperyalizme karşı zaferin kazanılmasında tek güvencedir.

Yaşasın Şah zindanlarında, işkence odalarında yılmayanlar!

Yaşasın İran ve Türkiye gençliğinin anti-emperyalist dayanışması!



KARL MARKS 160 YAŞINDA

5 Mayıs 1818 Marksçı - Leninci ögretinin yaratıcılarından Karl Marks'ın doğum günüdür. Bilimsel sosyalizmin temellerini oluşturan Karl Marks, dünya işçilerinin kapitalizmi yenebilmek ve sosyalizmi kurabilmek için uluslararası dayanışmayı yükseltmeleri gerektiğini temel ilke edinmiştir. «Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşin» sloganı işte bunu vurgular.

1 Mayıs'larda, «Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşin» sloganı hayata geçirilir. 1 Mayıs'larda, ortak amaçlar ve istemler için savaşım veren dünya işçileri, aynı anda, dünyanın her yerinde, beş kıtada, tek bir yumruk olur, tek bir yürek gibi atarlar. Uluslararası dayanışma duyguları içerisinde emperyalizme ve her türlü sömürüye karşı birlik, ve dayanışmalarını haykırırlar.

Marks bugün de işçi sınıfının şanlı savaşımında yaşıyor. 1 Mayıslarda, 1 Mayıs Alanlarında, Kızıl Meydanlarda yaşıyor. Çekilen halaylarda, barış için söylenen türkülerde, uçurulan güvercinlerde o var ve o olacak: **«Adı çağlar boyu yaşayacak. Eserleri de»**

Federal Almanya'da Geleneksel Dortmund Festivali Yapılıyor



Sosyalist Alman ışçi Gençliği'nin (SDAJ) geleneksel Dortmund Gençlik Festivali, 13-14 Mayıs günlerinde düzenlenecek. Festival'e her yıl olduğu gibi, bu yıl da, yabancı ülkelerden çok sayıda konuk katılacak.

Bu yılki Dortmund Gençlik Festivali'nin içeriği daha da zengin. Gençliği karşılayan sorunlar üzerinde yapılacak forumlar ve tartışmalar Festival'in odak noktası olacaktır. Alman ve Avrupa gençliği için, özellikle neo-faşizm ve terörizm üzerine tartışmalar çok büyük önem taşıyor.

Dortmund Festivali'nin en önemli gösterilerinden birini, faşizme, emperyalizme, sömürgeciliğe, yeni-sömürgeciliğe, ırkçılığa karşı savaşan halklar ve gençlik ile dayanışma eylemleri meydana getirir. Önümüzdeki Festival'de Şili, Filistin, Güney Afrika gençligi ile dayanışma forumları büyük önemde olacak. Ayrıca tüm dünya gençliğinin ana sorunu olan barış ve nötron bombası üzerine de forum ve tartışmalar düzenlenecek.

Dortmund Festivali Alman gençliğinin anti-faşist, anti-tekelci savaşımına yaraşır biçimde kutlanacaktır. Bu Festival uluslararası gençlik hareketine yeni bir güç kazandıracaktır. Dünya gençlik hareketinin zengin deneyimini daha da zenginleştirecektir. Aynı zamanda bu dayanışma, Federal Alman gençliğinin tekellere, gerici saldırılara, meslek yasaklarına karşı yürüttüğü savaşıma katkıda bulunacaktır.

KORVALAN FESTİVAL'E SOKULMAK İSTENMİYOR

Strauss'un faşist partisi Hristiyan - Toplumsal Birlik Partisi üyelerinden Spranger, Federal Hükümet'ten Korvalan'ın ülkeye girmesinin ve Dortmund Festivali'ne katılmasının yasaklanmasını istedi. SDAJ bir bildiri yayınlayarak bu uygulamanın «Şili halkının haklı savaşımını yasadışı ilan eden Strauss politikasının» bir devamı olarak ele aldıgını açıkladı. SDAJ, İGD'ye bir mektup göndererek, Şili halkının aşağılanmasının durdurulması üzerine Federal Hükümete mektup göndermesini istedi. İGD bu çağrıyı yerine getirmeyi uluslararası bir görevi sayarak, Federal Almanya Hükümeti'nden Luis Korvalan'ın ülkeye girmesi için izin verilmesini istedi. Korvalan'a konan yasağı şiddetle kınadı. İGD Genel Merkezi'nden yapılan açıklamaya göre, Korvalan'ın Dortmund Festivali'ne katılmasını saglamak için her türlü çaba gösterilecek.

XVIII СЪЕЗД ВЛКСМ

LENİNİST KOMSOMOL'UN 18. KONGRESİ YAPILDI

• TÜRKİYE GENÇLİĞİNİ TEMSİLEN İGD GENEL BAŞKANI 18. KONGREYE KATILDI

Sovyetler Birliği Komünist Gençlik Birliği'nin (Leninci Komsomol) 18. Kongresi 25-27 Nisan tarihleri arasında Kremlin Sarayı'nda yapıldı. Kongre'ye ülke çapında 38 milyon üyeyi temsilen, 5 bine yakın delege katıldı. Ayrıca 107 ülkeden komünist ve ilerici gençlik örgütleri temsilcileri Kongre'de yer aldılar.

BREJNEV'İN TARİHİ KONUŞMASI

Kongre, SBKP Genel Sekreteri ve Devlet Başkanı Leonid Brejnev'in konuşmasıyla açıldı. Brejnev'in konuşması tüm dünya halkları ve gençliği için büyük önem taşıyordu. Brejnev, barış ve silahsızlanmayı insanlığın önünde duran en önemli sorun olarak ele almış ve SSCB ve diğer sosyalist ülkelerin barış konusundaki ardıcıl çabalarına karşılık, kapitalist ülkelerin barış ve silahsızlanma konusunda yavaş ve isteksiz davrandıklarını belirtmiştir.

Brejnev, BM Genel Kurulu'nun silahsızlanma konusundaki özel toplantısının başarıya ulaşması için çaba harcıyacaklarını söylemiş, bugün en acil görevin savaş tehlikesini yavaş yavaş azaltmak ve silah depo etmekten vazgeçmek olduğunu vurgulamıştır. Daha sonra Brejnev, emperyalist ülkelere karşı savaş veren genç devletleri «Proletarya enternasyonalizmi» temelinde destekleyeceklerini ve bunun barış çabalarına ters düşmediğini de belirtmiştir.

Brejnev'in bu konuşması Kongre çalışmalarına ve alınan kararlara ışık tutmuştur. Kongre'de, Sovyet gençlerinin komünist inşadaki görevleri ve rolleri üzerine alınan kararların yanısıra, Sovyet gençliğinin dünya gençliği ile dayanışmasını dile getiren kararlar alınmıştır.



Leonid Brejnev açış konuşmasını yaparken.

İGD, LENİNİST KOMSOMOL 18. KONGRESİ'NE ÇAĞRILDI

107 ülkeden komünist ve ilerici gençlik örgütlerinin katıldığı Leninist Komsomol 18. Kongresi'ne Türkiye'yi temsilen İGD Genel Başkanı Ahmet Muhtar Sökücü çağrılmıştır. İGD, bu çağrıya olumlu yanıt vermiş ve gerekli yasal başvuruları yapmıştır. Ne var ki, Moskova'ya hareket etmek üzere Yeşilköy havalimanına giden Sökücü İstanbul Emniyeti'nin engellemesiyle karşılaşmıştır. İGD Genel Başkanı'nın Leninist Komsomol'a götürdüğü hediyelere, bu arada gazetemizin ciltlerine elkoyan İstanbul Emniyeti'ndeki MC kalıntısı görevliler, Sökücü'yü anti - demokratik olarak bir süre gözaltına almıştır. Bu anti - demokratik uygulama, Bakırköy Savcılığı'nın verdiği «çıkmasında sakınca yoktur» kararıyla da belgelenmiştir. İGD Genel Başkanı Sökücü bu yasal olmayan engelleme nedeniyle gecikmeli olarak Moskova'ya gitmek zorunda kalmıştır.

İGD GENEL BAŞKANI LENİNİST KOMSOMOL 18. KONGRESİ'NDE BİR KONUŞMA YAPTI

Kongre'de bir konuşma yapan A. Muhtar Sökücü, Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri ve Yüksek Prezidyum Başkanı Leonid Brejnev'in Komsomol Kongresi'nde yaptığı konuşmanın önemine değinmiş, Sovyet gençliğinin sosyalist inşadaki büyük başarılarından sözetmiştir. Sovyet gençliğinin, dünya demokratik gençlik hareketi içerisinde belirleyici rolüne işaret eden Sökücü, uluslararası dayanışmaya verilen değerin, dünya gençliği için taşıdığı anlamı, Türkiye gençliğinin çok iyi bildiğini söylemiştir. Ülkemizdeki duruma da değinen İGD Genel Başkanı, Türkiye gençliğinin savaşımı ve önündeki sorunlar üzerinde durmuştur.

Bu arada Moskova Radyosu da İGD Genel Başkanı Sökücü ile bir konuşma yapmış ve yayınlanmıştır. Sökücü bu konuşmada Brejnev'in konuşmasının önemine bir kez daha değinmiş, Türkiye ilerici - barışsever gençliğinin de silahsızlanma ve barış için görkemli eylemler düzenlediğini vurgulamıştır. UÖB'nin çağrısına uyarak ilerici - yurtsever Türkiye gençliğinin Nötron bombasına karşı etkin çıkışlar örgütlediğini, NATO'dan çıkma savaşımlarının ardıcıl olduğunu söylemiştir. Maocuların bu saldırgan bloklardan yana olduklarını, onları desteklediklerini, emperyalizmin yanında yeralarak barış savaşımını baltaladıklarına da sözlerinde yervermiştir.

Ayrıca, Sovyetler Birliği'nde değişik düzeylerdeki yayın organlarının İGD Genel Başkanı ile konuşmalar yaptığı öğrenilmiştir.

İGD ULUSLARARASI DAYANIŞMAYI YÜKSELTİYOR

Leninist Komsomol'un 18. Kongresi'ne Türkiye gençliğini temsilen İGD Genel Başkanı'nın katılması Sovyet gençliği ile Türkiye gençliği arasındaki ilişkileri geliştirmede ileri bir adım niteliğini taşımaktadır. İki ülkenin gençlik örgütleri arasındaki ilişkilerin gelişmesini, halklar ve ülkeler düzeyinde gelişen ilişkilerden ayırmak mümkün değildir. Aksine birbirini etkileyen ve geliştiren bütünün parçalarıdır. Türkiye gençliği daima Sovyet halkı ve gençliğiyle dostluk ve kardeşlik ilişkileri- nin geliştirilmesinden yana olmuştur ve bundan sonra da bunun ardıcıl savunucusu olacaktır.

Yaşasın Sovyet ve Türkiye gençliğinin sarsılmaz dostluk ve kardeşliği!



Komsomol'un 18. Kongresine katılan konuklar toplu halde.



FESTİVALE DOĞRU

Demokratik Alman Cumhuriyeti

11. Festival Ulusal Hazırlık Komitesi, merkez bürolarıyla birlikte, ülkenin 100 politik, sosyal ve spor örgütünün temsilcisiyle 2 Aralık 1976'da Berlin'de toplandı.

Egon Krenz, Özgür Alman Gençliği Merkez Konseyi 1. Sekreteri, başkan olarak seçildi.

Bunun arkasından, UHK, DAC'ta basılmış, «Che ve Gençlik» adlı kitabın altı dilde basılmış 20.000 kopyasını Küba'ya göndereceğini açıkladı.

Kolombiya

1977 Mart'ında kurulan UHK, değişik eğilimlerdeki, 10 öğrenci, sendikal, kültürel ve politik örgütü kapsamaktadır.

Tanınmış yazar ve gazeteci **Gabriel Garcia Màrguez** örgütün başkanı olarak seçildi.

Örgütlenen çalışmalar içerisinde Uluslararası Dayanışma Maratonu, ve 5000 ve 10000 metrede Güney Amerika Şampiyonu vardı. Bu yarışmaları kazanan **Victor Mara** Kolombiya delegasyonu ile Küba'ya gitme hakkını elde etti.

Sovyetler Birliği

Komsomol Merkez Komitesi 1. Sekreteri **Boris Pastukhov**, 1976 Kasım'ından bu yana çalışan Ulusal Hazırlık Komitesi'nin başkanlığına seçildi.

UHK, tüm ülke gençliğinin katıldığı «Subbotnik» örgütledi ve elde edilen gelir 11. Festival'e aktarıldı.

Sosyalist Cumhuriyet'lerin değişik Hazırlık Komitelerinin çalışmalarının bir kısmını ele alırsak: Moldavya Komsomol'u **«Havana 78»** adlı bir kitap yayınladı ve Özbekistan'ın başkenti Taşkent'te, **«Üniversiteler Dostluk Haftası»** kutlandı.

kısacık...

- Küba'nın yaşayan en büyük ozanı Nicholas Guillen'in 75. doğum yıldönümü kutlanıyor. Nazım Hikmet'in yakın dostlarından, savaş arkadaşlarından olan Guillen, Küba'da yediden yetmişe herkesin tanıdığı, sevdiği, şiirlerini bildiği uluslararası çapta büyük bir ozandır. Halen Küba Yazarlar Birliği Başkanı ve Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi Üyesi olan Nicholas Guillan'ın başlıca yapıtları: Motivo de Son (1930), Songuro Cosongo (1931), West İndies LTD (1934) ve El Son Entero (1947)'dir.

- Karikatürcüler Derneği'nin 1 Mayıs 1978 dolayısıyla açtığı «1 Mayıs Sergisi» büyük ilgi uyandırmıştır. 100'ü aşkın karikatürcünün katıldığı sergide; 1 Mayıs'ın önemi, işçi sınıfının, tüm ilerici - yurtsever güçlerin uluslararası dayanışmasında - ki yeri çizgilerle dile getirilmektedir.

- 17 - 24 Nisan tarihleri arasında BULGAR FİLMLERİ HAFTASI kutlandı. Ankara ve İstanbul'da kutlanan haftada Bulgar filmlerinden «Bisikletli Köylü» ve «Direnin Canlar» adlı yapıtlar gösterildi.

- 19 Mayıs dünyanın ilk anti - emperyalist savaşçılarından ve 19. yüzyıl Latin Amerika'sının sömürgeciliğe karşı savaşan öncülerinden, Küba Kurtuluş Ordusu'nun kurucularından Jose Marti'nin ölüm yıldönümüdür. Jose Marti'nin adı Bolivar, San Martin, Hidolgo gibi Latin Amerika Ulusal Kurtuluş Savaşı önderlerinin yanındadır. Marti, 1895'te İspanyol sömürgecilerine karşı kurtuluş savaşını yönetirken, savaş alanında öldürüldü. Yaşamı; ozan, kuramcı ve düşünür olarak ülkesi Küba'nın ve tüm Latin Amerika'nın devrim ve kültür tarihinde temel ve yön veren bir kaynaktır.

- Voltaire 200. ölüm yıldönümünde anılıyor. 1789 Büyük Fransız Burjuva devriminde feodaliteye; kral ve katolik kilisesinin baskı ve zorbalık rejimine karşı yapıtları ile direnen zamanının en büyük yazarlarındandı. 1694'te Paris'te doğan Voltaire'nin asıl adı François Marie Aronet'tir. Gençliğinde soylulara karşı savaşımından ötürü zindanlara atıldı. Voltaire papalara ve tutuculara, karşı sevgiyi, hoşgörüyü, feodal baskıya karşı düşünce özgürlüğünü ve barışı savundu. Voltaire'nin başlıca yapıtları; Felsefe mektupları, Hoşgörü üzerine inceleme ve Felsefe Sözlüğü'dür.



MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALI, TÜM FAŞİST YUVALAR DAĞITILMALIDIR!

1 MAYIS 1978 VE SANAT KOLLARI



İGD Sanat Kolları 1 Mayıs 1978'in hazırlıklarına tüm İGD şube ve büroları gibi aylarca önceden başlamışlardı. 1 Mayıs'a kısa tiyatro oyunları ve folklar grupları ile katıldılar. Beşiktaş'ta toplanılırken, yürüyüş boyunca ve 1 Mayıs Alanı'nda oyunlarından örnekler sundular. Folklor ekipleriyle yöresel oyunların en güzellerini sergilediler. İşçi sınıfının uluslararası birlik dayanışma savaşım günü'nde ulusal değerlerin en büyük savunucusunun kimler olduğunun kanıtlanmasına yardımcı oldular. Kitlelerin coşkusunun arttırılması işlevinin yerine getirilmesinde; propaganda ve ajitasyon çalışmalarında sanatın önemli bir yeri olduğunu gözler önüne serdiler.

Ancak, İGD Sanat Kolları'nın 1 Mayıs gösterilerinden çıkarılan en büyük ders, sanatın sınıfsallığı üzerinedir. İşçi sınıfı sanatını eylem alanlarında, kitlelerin içinde biçimlendirmektedir. Kitlelerin, halkın, işçi sınıfının duygularını, düşüncelerini, eylemini yansıtmaktadır. İdeolojik olarak kişilerin yetiştirilmesinde önemli bir işlev görmektedir. Açıkçası her toplumsal görüş kendi sanatını yaratmaktadır. Çünkü her ideoloji maddi bir temel, özellikle üretim ilişkileri tarafından koşullanan, insanların duygularını, düşüncelerini, eylemini etkileyen, davranış normları yaratan, politik, felsefi, sanat, eğitim vb. bütünlüğünden oluşan görüş - ler sistemidir. İşçi sınıfının ideolojisi de sanatı ve politikası ile bütünlük taşımaktadır. İşçi sınıfının dünya görüşü kendi sanatını biçimlendirerek sosyalist gerçekçi sanatı yaratmıştır.

Bu gerçeklerden hareketle savaşımını işçi sınıfı savaşımıyla birleştirmenin en güzel örneklerini veren ilerici yurtsever gençliğin ideolojik eğitiminden sözederken, gençliğin sanat eğitimine de özel bir önem vermek gerekecektir. Çünkü, ilerici gençler, sanatsal yönü eksik «sakat» insanlar değil, her yönüyle tutarlı, sanatsal yönleri de gelişmiş olarak yetişmek zorundadırlar. Bu açınımı kendi çabalarımız dışında sağlayacak ve örgütlülük düzeyinde geliştirecek olan, ilerici gençliğin yığın örgütlerindeki sanat kollarıdır. Sanat kolları bu amaçla çalışmalarını yürütürken yığınları eğitmelidir. Kollar, yığın örgütlerinin daha geniş kitlelere bağlanabilmesinin araçları olmalıdırlar. Bu çalışmalar yürütülürken basit, sanatsal değeri yüksek oyunlardan tutun da, daha disiplinli, örgütlü, sanatsal değeri yüksek oyunlara kadar her türlü yöntemler denenmelidir.

BARIŞ VE DEMOKRASİ SAVAŞIMINDA ETKİN BİR SANAT :

FOTOĞRAFÇILIK

Uzun yıllardan beri insanlar doğayı, olayları iki boyutlu yüzey üzerinde gösterebilmek için yoğun çabalar harcadılar. Doğayı tüm canlılığıyla belirtebilmek için ince ayrıntılarıyla çalışılmış olan tablolar, tarihsel olayları anlatan resimler, insanların bu istemlerinin bir ürünüdür. Resim insanın olayları belgelemek, daha sonraki kuşaklara iletebilmek isteminin ilk ifadeleri oldu.

Fotoğraf makinasının bulunması bu alanda önemli bir aşamadır. Fotoğrafı resimden ayıran nesnellik, nesnel oluşunu ismiyle de gereğince vurgulayan merceklerden oluşmuş bir gözden, «Objektif»ten kaynaklanıyordu. İlk defa dış dünyanın görüntüsü ile bunun anlatımı arasına bir başka nesnenin dışında birşey girmiyordu. Görüntü kendiliğinden meydana geliyor, fotoğrafçının kişiliği ise ancak olayın seçimi, fotoğraf makinasının kullanımı, ve ideolojisiyle karışıyordu. Gelişen teknik, estetik, mesaj iletebilme özelliği fotoğrafın sanat alanındaki yerini belirledi. Bugün fotoğrafın sınır tanımayan evrensel dili, nesnelliğinden gelen, başka hiçbir sanat dalında olmayan inandırma gücü sayesinde dünya insanları Guernica kırımının boyutlarını, Nazi toplama kamplarının vahşetini,



Hiroşima'yı, Vietnam'ı, Tel Zaatar'ı, 1 Mayıs 1977'de 1 Mayıs alanını daha iyi biliyorlar ve unutmayacaklar.

Fotoğraf belgeselliği, anı donduruşu ile, nesnel oluşu ve bunun getirdiği inandırıcılıkla, evrensel dili ile sergi ve gösteri yoluyla kitleye ulaşma özelliğiyle barış, demokrasi savaşımına büyük katkıları olabilecek bir sanat dalıdır. Bu sanat dalının yozlaştırılmaması sınıf savaşımında etkin bir araç olarak kullanılabilmesi, tüm ilerici genç fotoğraf sanatçılarının görevidir.

İlerici genç fotoğraf sanatçıları ellerindeki bu silahı sömürücü, gerici güçlere karşı maddi bir güce dönüştürebilirler. Özellikle günümüzde gerici faşist güçlerin tüm ilerici - yurtsever güçlere, buna bağlı olarak ilerici genç fotoğrafçılar üzerine yöneltilen baskılara, saldırılara karşı fotoğraf sanatını maddi bir güç olarak kullanmalıdırlar.

Brecht bu konuda şöyle diyor; **«Dediğimiz doğruysa yani kültür, halkların toplam üretkenliklerinin bir parçasıysa, aynı zorba saldırı ekmeğini aldığı gibi, şiiri de alıyorsa halkların elinden, yani kültür böylesine elle tutulur maddi bir şeyse, ne yapmalı o zaman kültürü savunmak için?»** Ve yanıtlıyor;

«Maddi silahların saldırısına uğrayan kültürü uzun bir süredir, oldukça uzun bir süredir manevi silahlarla savunmaya çalışmaktayız. Oysa kültür, yalnızca manevi değil aynı zamanda maddi silahlarla da savunulabilir.» İşte bunu sağlayacak olan da sanatçının, genç fotoğraf sanatçılarının örgütlülüğü, kararlı anti - faşist, anti - emperyalist savaşımıdır.

"ışığı taşıyanlar"

Geçtiğimiz günlerde İGD Tiyatro Kolu çeşitli yerlerde «Işığı Taşıyanlar» adlı bir oyunu sergiledi. Tiyatro Kolu'nun **«Ellerinize ve yalana dair»** adlı oyundan sonra sahnelediği ikinci oyun olan «Işığı Taşıyanlar»ın ana teması ülkemizde ve dünyada gençliğin anti - faşist, anti - emperyalist savaşımını konu ediniyor. Çeşitli ülkelerin gençlerinin selamlanması ile başlayan oyun, ulusal kurtuluş savaşımızda bulunan, savaş sonrasında ise sömürülen, zindanlara atılan gençliği, İkinci Paylaşım Savaşı sırasında dünyada faşizme karşı direnen gençleri, Bayar - Menderes despotluğuna, ABD emperyalizmine, 6. Filo'ya karşı duran, 12 Martlarda katledilen gençlerin yanısıra, Küba'da emperyalizmi yenen, Şili'de faşizme karşı savaşan gençleri de anlatıyor. Fakat tüm bunlar anlatılırken dünya ve ülkemiz ilerici gençliğinin savaşımının işçi sınıfının savaşımıyla olan bağı da özellikle belirtiliyor.

10 - 17 Kasım tarihlerinde ülkemizde ilk kez yığınsal olarak kutlanan Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası'nda sunulan oyun, geçtiğimiz günlerde Sıraselviler Caddesi'ndeki Anyamanya Kumpanya Tiyatrosu Salonunda İstanbul'un değişik yörelerinden gelen gençlik ve işçi gurupları tarafından ilgi ile izlendi.

GEORGİ DİMİTROV "bir devrimci nasıl olmalıdır?"

«Bir Devrimci Nasıl Olmalıdır?» İlerici Yurtsever Gençlik Yayınları'nın Eğitim Dizisi'nin ilk kitabıdır. Bulgaristan İşçi Sınıfı'nın ve dünya sosyalist hareketinin seçkin lideri Georgi Dimitrov'un üç makalesinden oluşan kitabın fiyatı 7,5 TL'sıdır.

Kitap, ülkemiz gençlik hareketinin almış olduğu boyutlar gözönünde tutulursa büyük bir önem taşımaktadır. Çünkü ülkemiz 12 Mart faşizminden çıkan ilerici - yurtsever gençliğin, merkezi örgütlenmesini sağlayarak etkili bir şekilde anti - faşist, anti - emperyalist savaşımını sürdürdüğü bir dönemi yaşamaktadır. Gençlik ülke çapında ilerici - yurtsever güçler gibi bir atılım içindedir. Tüm ilerici - yurtsever gençliğin eylem ve cephe birliğinin sağlanması yolunda önemli adımlar atılmaktadır. Ayrıca sapık - sekter akımların gençliğin içinde artık barınamaz oldukları gözönüne alınacak olursa kitabın önemi daha çok ortaya çıkacaktır. Büyük Önder Dimitrov bu üç makalesinde Bulgaristan gençliğine örgütsel, ideolojik sorunlar, eğitim vb. konularda öğütlerde bulunmaktadır. Bu öğütler tüm canlılığıyla ülkemiz gençliği için de geçerlidir. Dimitrov ilk makalesinde gençliğin devrimci bir yapıya sahip olmasının yeterli olmadığını, aynı zamanda devrimci teori silahını da iyi kullanmak zorunda olduğunu belirtiyor ve şöyle söylüyor: «İnsanlık kendini faşist barbarlıktan koruyabilmek için deneyim sahibi devrimcilere gerek duyuyor. Proletaryanın büyük kahraman ve önderlerini izlemek gençliğin görevidir.»

Dimitrov gençliğin örgütlenmesi üzerinde dururken en geniş kitlelere ulaşmanın zorunluluğu, bunun için de planlı, disiplinli, özverili çalışmaların gerekliliğini lafazanlıktan kaçınılmasını, laf yerine iş yapılmasını defalarca belirtmektedir. Yeni kadrolar edinilmesi üzerine konuşurken de şöyle demektedir: «... yeni kadrolardan yararlanmalıyız. Tartışmalar ve konuşmalarla zaman kaybetmeme, yeni kadroların ilerletilmesine ciddi dikkat ve daha fazla özen göstermenin gerekli olması bu nedenledir. Kendini vermiş ve yetişen genç oğlanlar ve kızlara korkmadan yönetici çalışma teslim edilmelidir. Özellikle genç uzman kadroları eğitmeyi deneyin. «Dimitrov gençliğin eğitimi üzerine ülkemiz gençliği için de büyük önemi olan öğütlerde bulunmaktadır. Gençlik örgütlerinde yöneticiler nasıl davranmalıdır, kız - erkek ilişkileri nasıl olmalıdır? Kitapta bu konulara da açıklık getirilmektedir. Fakat tüm bunların hazır reçeteler olduğu düşünülmemelidir. Her ilerici - yurtsever genç Dimitrov'un öğütlerini kendi yaşamında en uygun bir biçimde hayata geçirmelidir. Bu öğütler onun savaşımına ışık tutmalıdır. Kitap küçük olmasına rağmen, ilerici - yurtsever gençliğin öncelikle okuması gereken bir kitaptır. Çünkü ilerici - yurtsever Türkiye gençliği bu kitapta yaşamını bulacaktır.



iki yurt

İki yurdum var benim: Küba ve gece.
İkisi de bir sayılır aslında. Yiterken
güneşin görkemi, Küba
üzgün bir dul gibidir
uzun örtüleri içinde, suskun, elinde karanfil.
Bilirim ne olduğunu elinde ürperen
bu kanlı karanfilin! Bomboş
göğüs kafesim, bomboş, paramparça
içinde yüreğimin çırpındığı. Vaktidir
ölüme gitmenin. Uygundur gece
elvedalara. Işık engeller bizi.
Sözler de! Evren
insandan daha ustadır konuşmada.
Bayrak gibi
Kavgaya çağıran bir bayrak gibi
ışıldıyor kızıl alevi mumun, açıyorum
pencereleri. Daralıyor yüreğim.
Küba, dul Küba, göğü karartan
bir bulut gibi sessizce geçiyor,
koparark yapraklarını karanfilin.

Jose Marti
(Sürgün Çiçekleri)

aynı yalınlıkla ölmek isterim

Aynı yalınlıkla ölmek isterim
kırda bir çiçek gibi; sakin, gösterişsiz.
Mum yerine yıldızlar parlasın üstümde
yeryüzü uzansın altımda sessiz.
Ben aydınlık ve özgürlük delisiyim
varsın hainleri gizlesinler soğuk bir taş altında
dürüstçe yaşadım ben; karşılığında
yüzüm doğan güneşe dönük öleceğim.

Jose Marti
(Basit Şiirler)

BİZİM KÖŞEMİZ

öğrenci-köylü gençlik dayanışması

Diyarbakır'a 26 km. uzaklıkta 50 haneli 5000 nüfuslu merkezi bir köy Tavuklu... 30 bin dönüm ekili araziye sahip. Ancak yaptığımız araştırmaya göre köylünün % 45'inin bir karış toprağı yok. % 50'sinin 30 dönümden az toprağı var. % 4'ü ise 200 - 300 dönüm toprağa sahip. Geri kalan topraklar bir kişinin elinde. Köylüler geçimlerini ağa kapısında ırgatlık yaparak ve elindeki birkaç baş hayvanın ürünlerini satarak sağlıyor. Ağanın baskısı büyük. Ne derse o oluyor. İşte Diyarbakır'ın köylerinden sadece birisinin durumu bu. Bunun gibi ve bundan daha kötü durumda olan nice köyler var. Örneğin Tavuklu'ya 1 km. uzaklıkta Aşağı Zoğzunç köyünde 10 bin dönüm ekilebilir toprağın tümü ağanın elinde.

İlerici Gençler Derneği ve İlerici Kadınlar Derneği Diyarbakır şubeleri geçtiğimiz günlerde Tavuklu köyünü ziyaret etti. Köyün girişinde **«Hoşgeldin İGD»**, **«Hoşgeldin İKD»**, **«İlerici Gençler halkımızın gözbebeği»** ve **«Köylülere toprak, Toprağa makina»** pankart ve sloganlarıyla karşılanan gençler ve kadınlar, köy halkına ve çevre köylerden gelenlere tiyatro, folklor, koro gösterileri sunmuşlar ve ilgiyle karşılanmışlardır. Köylüler de gösterilere coşkuyla katılmışlardır.

Gösterilerden sonra köylüler kırda hazırladıkları sofraya konuklarıyla birlikte oturmuşlardır. Sıcak dostluğun sürdürüldüğü yemekten sonra ulusal baskı, sömürü, ekonomik istemler konusunda sohbet edilmiştir. Tavuklu köylüleri istemlerini şöyle dile getirmişlerdir:

«Bizim birinci istemimiz ve acil sorunumuz topraktır. Bugün köyümüzün ve diğer çevre köylerin toprakları ağalar tarafından gaspedilmiştir. Meralarımıza elkonulmuştur. Akar sularımızdan bile faydalanamamaktayız. Hükümetten isteğimiz en kısa zamanda adil, demokratik bir toprak reformu yaparak topraksız köylüleri toprağa kavuşturmasıdır. Diğer istemlerimize gelince, köyümüz Tavuklu, 8 köyün merkezindedir. Bu köyler ve biz sağlık hizmetlerinin köyümüze ve diğerlerine iletilmesini istiyoruz. Sağlık Ocağının bir an önce açılmasıdır isteğimiz. Bunun için defalarca girişimde bulunduk. Fakat hepsi sonuçsuz kaldı. Ayrıca köyümüze bir ortaokul yapılmasını istiyoruz. Zira şehre ortaokula çocuklarımızı gönderme olanağımız yok. Eğer ortaokul açılırsa bundan diğer çevre köylerde (14 köy) yararlanacak.» Daha sonra elektrik istediklerini belirten köylüler, kooperatifleşmeye değinerek, ürünlerini değerlendirmek istediklerini, öncelikle tavukçuluk-yem ve gübre sorunlarını içeren bir kooperatif kurmayı amaçladıklarını, bu konuda hükümetten destek beklediklerini belirtmişlerdir.

İlerici gençler ve kadınlar köyden ayrılırlarken, bundan böyle her hafta bir köye gezi sloganıyla köylülerle birlik dayanışmayı güçlendireceklerini bu gezinin bu programın ilki olduğunu söylemişlerdir.

İGD DİYARBAKIR ŞUBESİ
KÖYLÜ GENÇLİK BÜROSU

yükseliyor 1 MAYIS

Bir bayram sevinci var gözlerde
Pırıl pırıl her yan, masmavi gökyüzü
Bir şarkı söyleniyor, 1 Mayıs dillerde
Karanlığı deliyor aydınlık
Yükseliyor 1 Mayıs bilinçlerde.
Türküler söyleniyor dörtbir yanda,
İçten gelen, toprağı delen
Kurtuluş yolu çarpıyor yüreklerde.
Yürüyor yüzbinler, doğuyor güneş,
Yükseliyor 1 Mayıs tunç bileklerde.
Daha dün yürürken bu alanda,
Vurulup düşenlerin silinmiyor anısı,
Yaşıyorlar Onlar, yaşayacaklar
belleklerde,
Coşkuyla haykıran sesler, unutmadık
diyor,
Yükseliyor 1 Mayıs öfkelerde.

H. Duygulu/Ankara



19 MAYIS VE ANTİ-EMPERYALİST SAVAŞIM

19 Mayıs ülkemizde uzun yıllardır Gençlik ve Spor Bayramı olarak kutlanır. Resmen 1938 yılında 3466 sayılı yasa ile ulusal bayram günü ilan edilen 19 Mayıs'ın tarihteki önemi, Mustafa Kemal'in 19 Mayıs 1919 yılında Samsun'a çıkışına, ulusal kurtuluş savaşının başlangıcına denk gelmesidir. Yani 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı anti - emperyalist savaşım ve gençlik gibi anlamlı ve soylu bir ilişkiyi simgelemektedir.

Bugün ülkemizin içinde bulunduğu duruma bakarak ulusal kurtuluş savaşı ve gençlik üzerine söyleyecek çok şeyimiz vardır. Ulusal kurtuluş savaşının utkusundan buyana 56 yıl, 19 Mayıs'ın Gençlik ve Spor Bayramı olarak kutlanılmaya başlanmasının üzerinden 40 yıl geçmiş olmasına karşın ülkemiz o dönemin sorunlarını yeniden çözmek durumuyla karşı karşıyadır. Ülkemiz anti - emperyalist devrim sürecindedir. Anti - emperyalist, anti - tekel savaşım gündemdedir. Ana hatları ulusal kurtuluş savaşı boylarında çizilmiş Ulusal Demokratik Cephe'nin oluşturulması günün buyrugudur.

Bunda şaşılacak bir yan yoktur. Bir ülke anti - emperyalist kurtuluş savaşını utkuyla sonuçlandırmış ama bunu sosyal kurtuluşla tamamlayamamışsa, emperyalizm ile uzlaşma sürecine girmesi beklenilen sonuçtur.

TÜRKİYE, EMPERYALİZME BAĞIMLI ORTA GELİŞMİŞLİK DÜZEYİNDE KAPİTALİST BİR ÜLKEDİR

Ülkemizde olan durum da budur. Ulusal kurtuluş savaşının kazanımlarından bir süre sonra ülkemiz, doğal kaynaklarımız, ulusal onurumuz emperyalizme, emperyalizmin ekonomik ve askeri örgütlerine, NATO'lara, CENTO'lara, AET'lere, IMF'ye, AİD'ye peşkeş çekilmiştir. Daha İzmir İktisat Kongresi'nde neyin yolcusu olduğunu göstermiştir. Emperyalist - kapitalist sistemle bütünleş - me sürecine adımını atmıştır. Bugün ülkemiz orta gelişmişlik düzeyinde kapitalist bir ülkedir. Emperyalizm, emperyalizmin temel direği ABD emperyalizmi ile, uluslararası çokuluslu tekellerle sarmaşan tekelci burjuvazi ve büyük toprak beyleri bağlaşıklığı, tüm emekçi halka karşı erki elinde tutmaya devam etmektedir. **«...Bunların başları 200 ailedir. 117 mültimilyonerdir. Bunların arasında 30 binle 100 bin dönüm arasında tarlaları, toprakları, onlarca köyleri olanlar vardır. Bu kodaman toprak beylerinin sayısı 40'dır. Bunların hepsi yerli ve yabancı tekellerle bağlıdırlar... Milli gelirin % 38'ini her yıl bunlar kasalarına indirir, bunlar yutar. Bunlar milyonlarını yabancı bankalara aktaranlardır.»** (Ölümsüz Savaşçı Mustafa Suphi, Ürün Yayınları, s. 18)

Geçmişin Duyun-u Umumi-ye'si gitmiştir. Yerini Konsorsiyumlar almıştır. Tünel, şeker, çimento, vb. gibi kumpanyalarının yerini Dünya Bankası, Uluslararası Kalkınma Fonu Birliği, Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü, Shell, Mobil-Oil, ITT, General Elektrik, AEG, General Motors vb. gibi finans grupları almıştır. Bu finans gruplarına bağlı yabancı firmaların ülkemizdeki sayısı 118'i bulmuştur. Bu firmaların 95'inin içerisinden 58'i yerli banka ve holdinglerle ortaktır. Gelişlerinde büyük sermayeler getirmeyen yabancı firmalar, uluslararası finans grupları, ülkemizde azami kârlar elde etmekle yetinmeyip, kârlarının büyük bir bölümünü geri götürmektedirler. Örneğin 1975 - 76 yılları arasında 13 yabancı firmaya 4 milyar 100 milyon liralık sermaye yatırım izni verilmiştir. Bu krediye karşılık ülkemize gelen yabancı sermaye miktarı sadece 1 milyardır. Yabancı firmalar 1965-66, 1973 yılları arasında 1 milyar 119 milyon lira kâr transferi yapmıştır. Ülke dışına, patenti, teknoloji transferiydi, isim hakkıydı diye daha nice 1 milyarların aktığı açıktır. Emperyalist işbirlikçilerinin kârları da az değildir. Koç Holding 1976 yılının ilk altı ayında 1 milyar 108 milyon lira kâr sağlamıştır. Bu holding 1975 yılında 730 milyon kâr etmişti. 1975 yılında 94 firmanın kârıysa 4 milyar 250 milyon liradır. (Kaynak, TKP Konferansı Belgeler, Temel Yayınları)

Bir de emekçi halkımızın, gençliğimizin durumuna bir gözatalım.

GEÇEN YILLAR, EMEKÇİ HALKIMIZA SADECE BASKI VE ZULÜM GETİRMİŞTİR

Halen ülkemizde toplam nüfusun % 45'i okuma - yazma bilmemektedir. Bu oran erkeklerde % 30,5, kadınlarda % 59,1'dir. Okur - yazar nüfus içerisinde okullaşma oranı % 84 iken, yüksek öğrenimde sadece % 6,8'dir. Okuma - yazma bilenlerin büyük bir kesimini ilkokul mezunları ile ilkokulu terkedenler oluşturmaktadır. 4601 köyde ilkokul yoktur. Eğitim sorununun yanısıra konut sorunu başlıbaşına bir konudur. Halkımızın büyük bir kesimi gecekondularda, sağlık koşullarının elverişli olmadığı izbe yerlerde yaşamaktadır. Bunların genel nüfusa oranı % 63'ü bulurken, Milli gelirden aldıkları pay sadece % 27,2'dir. Ankara nüfusunun %65'i, İstanbul nüfusunun % 45'i, İzmir nüfusunun % 35'i gecekondularda yaşamaktadır. Genel sağlık koşulları diğer sorunlar gibi normalin çok altındadır. 1968 rakamlarıyla ülkemizde 2760 kişiye bir doktor, 560 kişiye bir yatak düşmektedir. Halkımız yeterince ve gereğince beslenme olanaklarından yoksundur. Aldığımız günlük kalorinin % 70 - 75'i ekmek ve diğer tahıllardan oluşmaktadır. Buna karşılık kişi başına düşen günlük hayvansal protein miktarı sadece 16 gramdır. 1966 yılının durumunu yansıran bu rakamlar ortalama rakamdır. Düşük gelir gruplarının evine aydan-aya bile et girmediği bir gerçektir. Halkımız sosyal güvenlikten de yoksundur. Genel nüfusun % 76'sı halen sosyal güvenlikle tanışmamıştır. Sayıları 4 milyonu bulan işçi sınıfımızın sadece 1,5 milyonu sendikalıdır. Sömürü oranı % 400'ü geçmiştir. Halen milyonlarca işçi asgari ücretle çalışmakta, iş yerlerinde yeterli sağlık, çalışma ve beslenme vb. koşulları bulunmamaktadır.

Köylülüğün durumu işçi sınıfından farklı değildir. 1973 verilerine göre 4 milyon 121 bin köylü ocağı vardır. Bunlardan 1 milyon 268 bininin toprağı yoktur. Az ve orta büyüklükte toprağı olanlar 2 milyon 222 bindir. Yani 3 milyon 390 bin köylü ocağının toprak sorunu, geçim sorunu vardır. İnsanlarımız köylerle birlikte demirbaş eşya niyetine satılmaktadır. Ağalık, dedelik, şeyhlik bir sömürü kaynağı olma özelliğini korumaktadır.

Hayat, orta ve küçük burjuva katmanlara işçi sınıfı ve köylülükle birlikte ateşten gömlek olmuştur. Ücretler, jet hızıyla giden fiatların arkasından yetişememekte, enflasyon oranı her yıl % 30'un altına düşmemektedir. Kapitalizmin sömürü çarkları Türkiye değirmeninde de insan öğütmektedir. Emekçi halkımızın kopmaz bir parçası olan gençlikte kapitalist sömürüden, baskıdan payını almakta, ağır sonuçlarını yaşamaktadır. Şimdi ülkemizde gençliğin durumu nedir bir de ona bakalım.

GENÇLİĞE YALANCI BİR DÜNYA SUNANLARI TANIYORMUYUZ?

Ülkemiz, tüm az ve orta gelişmişlik düzeyindeki ülkelerde görüldüğü gibi nüfus bileşimi açısından genç bir ülkedir. Türkiye toplam nüfusunun yarısı 30 yaşından genç insanlardan oluşmaktadır. 1967 rakamlarıyla, lise çağında 1.738.035, üniversite çağında 2.068.054 gencin okuma olanağı yoktur. Bu oran düşeceği yerde giderek genişlemektedir. İlkokula başlayan her 100 kişiden ancak 5/1'i üniversite sınavlarında başarılı olabilmektedir. Daha açık bir deyimle ilkokulu bitiren 11.761.162 kişiden yüksek okulu bitirenler sadece 333.107 kişidir. Okuma olanaklarının bunca sınırlı olmasına karşılık ülkemizde diplomalı işsizlik yaygınlaşmaktadır. 1977 yılında üniversite sınavlarına katılan 358 bin gencin 320 binine yakın bir bölümü açıkta kalmıştır. Açıkta kalan yüzbinlerce genç işsizler ordusuna katılmaktadır. Üniversite mezunlarını bekleyen son, lise mezunlarından farklı olmamaktadır. Üniversitelerimizde başarı oranı çok düşüktür. % 10 - 15 arasındadır. Her yıl başarısızlıktan 5000 gencin intihar ettiği istatistik kayıtlarına geçmiştir. 24.5.970 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde çıkan bir haber şu gerçeği doğrulamaktadır. Bu haberde şu sözlere yer veriliyordu :

«Yüksek öğrenim yapma imkanı bulamadığı için kendisini ateşe vererek yakan Halil Özgedik, dün sabaha karşı komadan kurtulmuş, üç günden beri baş ucunda ağlamaktan gözleri kan çanağına dönen annesi Necla'nın ellerine sarılarak 'Anlıyor musun anne okumak istiyorum'...» diye bağırdıktan sonra son nefesini vermiştir.»

Halil'in durumunda onbinlerce genç vardır. Eğitim sistemindeki dengesizlik ve eşitsizliğin sonuçları olan bu durumun daha çok emekçi çocuklarını tehdit ettiği bilinen bir gerçektir. Gerçeği rakamlarla somutlayalım: 1965 yılında aktif nüfusun % 8'ini oluşturan yüksek gelir gruplarının çocukları üniversitelerde % 60 oranında temsil edilirken, nüfusun % 80'ini oluşturan emekçi çocuklarının % 31 oranında temsil edildiği görülmektedir. Bu oranlar gerçekleri yeterince yansıtmaktan uzaktır. Çünkü orta ve hatta yüksek gelirli çiftçi ve esnafta bu rakama sokulmuştur. Ve işçi çocuklarının oran içerisindeki payı sadece % 5,7'dir.

Lise ve üniversitelerde öğretmen ve öğretim üyesi sıkıntısı da çekilmektedir. 1971-72 rakamlarıyla lise çağında 293.278 öğrenciye sadece 12.364 öğretmen düşerken, aynı yıllarda 168.818 üniversite ögrencisine düşen öğretim üyesi sayısının 11.170 olması başka ne anlama gelebilir, kapitalist üretim ilişkilerinin belirlediği eğitim politikasının sonuçlarının yaşanmasından başka nasıl açıklanabilir?

(Devam edecek)





1968'de Montaj sanayiini protesto için düzenlenen İzmit - İstanbul yürüyüşünden sonra gençler, «Truva Atı»nı yakıyor.